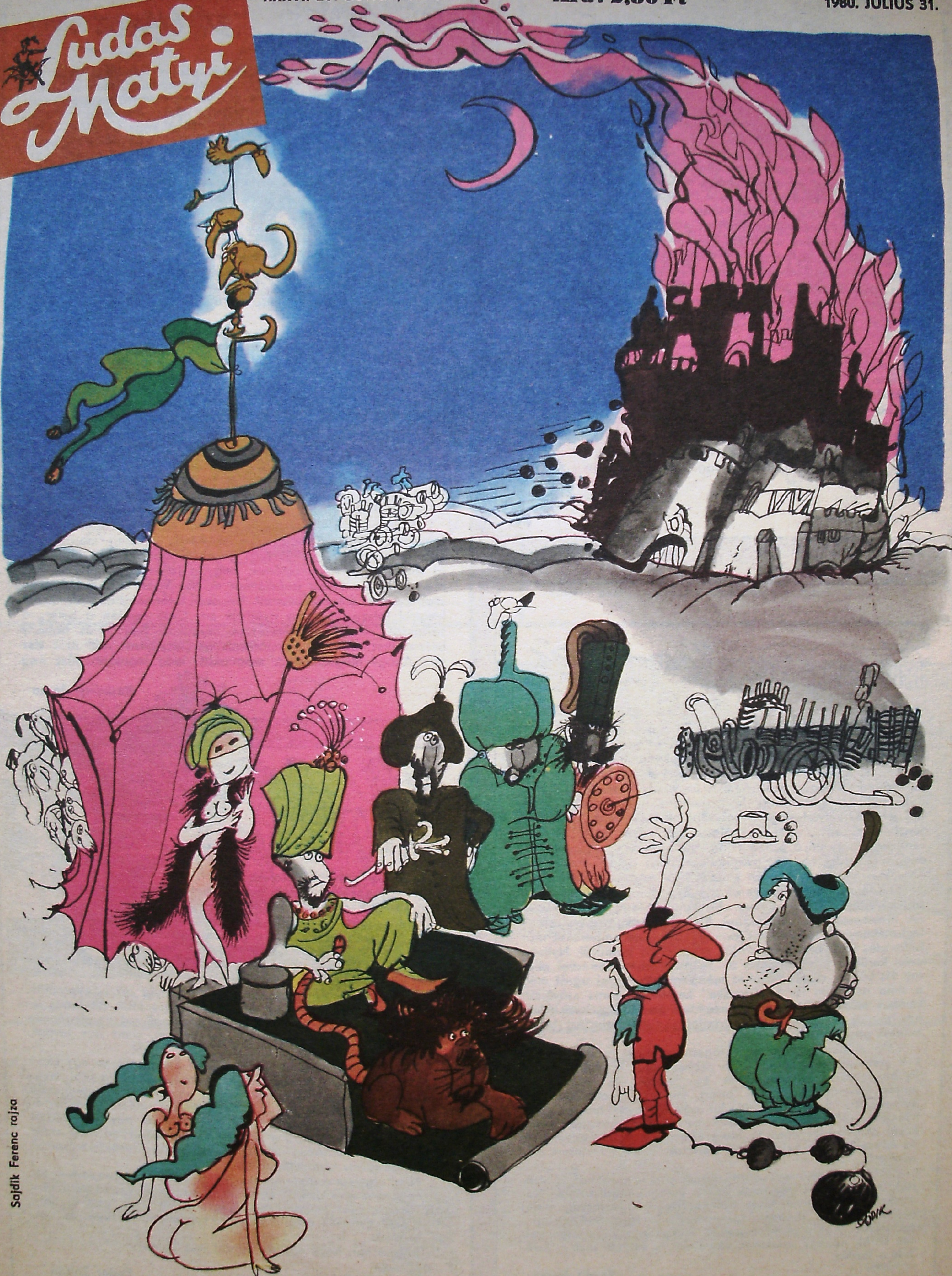
Ludas Matyi
XXXVI. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. JÚLIUS 31.



– Könyörgök, hagyja porig égni, nehogy 400 év múlva itt is várjátékokat rendezzenek!

Gyors-nekrológ

Az Esti Hírlap tizenegy soros gyorshírben közölte, hogy Komlós János csak egy kicsit volt író. Tette ezt abból az alkalomból, hogy a lapzárta előtti percekben kapták a megdöbbentő hírt: Komlós meghalt.

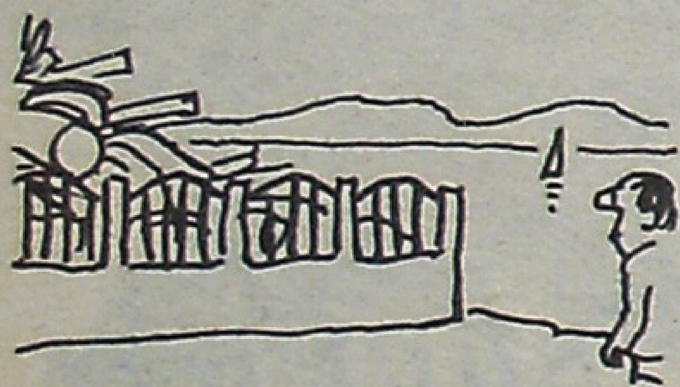
Ki vonná kétségbe, hogy a mai szatirikus irodalom kimagasló egyénisége volt Komlós? Az Esti Hírlapnak sem jutott eszébe, soha mostanig, hogy azt írja Komlósról: „egy kicsit író". Ellenkezőleg. Az Esti Hírlap, kritikai rovatának fennállása óta, mindmostanáig magasra értékelte Komlós Jánost, **az írót.** Például valahányszor egy-egy új könyvét méltatta. Máskor, amikor a Mikroszkóp Színpad bemutatóiról írt és Komlósról, egy új kabaré-műfaj megteremtőjéről.

Nem méltatni kell most persze Komlóst – temetni kell – sajnos. Nem Komlós, inkább a haláláról szóló gyorshír szorul méltatásra: a holta napjáig **egészen** íróval miképpen eshetett meg, hogy csak egy **kicsit** író lett mindjárt azután, hogy megállt a szíve? Gyanítjuk:

Túlságosan sokat humorizált, nem volt elég komoly. Nevetgélve nem lehet a Parnasszusra menni – legalább az Esti Hírlapból tudjuk meg végre! – és nem lehet egy olyan egyéniséget igazán íróként tisztelni, akiről könnyen elképzelhető, hogy a homlokára tűzött babérkoszorú leveleiből egy jó krumplifőzeléket csináltat magának vacsorára.

Szerencsés Karinthy Frigyes! Merthogy a halálát nem az Esti Hírlap közölte, gyorshírben. Most teli lehetnénk kétségekkel, hogy egészen író volt-e, vagy csak egy kicsit? . . .

Somogyi Pál



Leszoktatás

Az Új Tükörben olvastam, hogy egy angol úriember hosszas kísérletezés után feltalálta a leghatásosabb fogyókúrareceptet, ami roppant egyszerű: olyan ételeket vásároljunk, amiket utálunk, s éppen ezért nem is fogyasztjuk el őket. A zseniális feltaláló garantálja, hogy néhány heti koplalás után már jelentős súlyfeleslegtől szabadulunk meg. Igaz, közben a pénzünk is fogy, mert az utálatos ennivalók azért pénzbe kerülnek. Hogy mi a pláne ebben az egészben, azt nem tudom, hisz eddig épp azt gyanítottam, hogy a táplálkozás kerül sokba, s nem az, amikor leszoktatjuk magunkat róla.

Mindenesetre mi, magyarok, néhány dologban igen gyorsan követtük – ha meg nem előztük – az angol úr módszerét. Illetékesek rájöttek például, hogy a kerékpáros-balesetek leghatékonyabb megelőzési formája az, ha az embereket már bölcsődés korukban leszoktatják e veszélyes járműről. Nyilván ezért került a játékboltokba a „Szöcske" fantázianévvel ellátott kis tricikli, amely nevéhez méltóan valósággal ugrál még a sima aszfalton is. A „Szöcske" kerekei ugyanis színtiszta kemény műanyagból vannak, szemben az eddigi triciklikkel, amelyeknek a gumikerekei egyenletes, sima haladást biztosítottak gazdájuknak.

Ha el akarjuk kerülni a fogszuvasodást, az elhízást, le kell szoknunk többek között a csokoládéról is. Néhány trafikban újabban vásárolhatunk egy elmés kis szerkezetet, amely kívülről szakasztott olyan, mint a csokoládé, ám mégsem az. Ez a „valami", ha egy bizonyos helyen megnyomják, erős vízsugarat lövell az óvatlan nassoló szeme közé, akinek bizonyára jó ideig elmegy majd a kedve ettől az édességtől. És ez a vicces szerkezet néhány forintért már kapható.

A Balatonban való fürdőzésnek olykor ártalmai is vannak, nyilván ezért döntötték úgy a Folyamszabályozó és Kavicskotró Vállalatnál, hogy Balatonszárszó egy részén elejét veszik a bajnak. Anyagraktár címen valóságos ócskavastelepet hoztak létre a parton, amelyet reprezentatív kerítéssel vettek körül, nehogy valakinek véletlenül is eszébe jusson errefelé a fürdés.

Vezda János



A bélyeges sereg

Bármennyire megindított is a panasz, megkeményítettem szívemet: nem, azért sem írok az okmánybélyegek visszaváltásának rendjéről. Pontosabban: rendetlenségéről. Nem írok, mert tisztelem a téma hajlott korát, ősz szakállát. Mert hogy így állunk a hibákkal? Hajszoljuk őket egy darabig, mint friss vadat, hegynek föl, hegyről le, s ha nem sikerült leterítenünk, letesszük a fegyvert, nem vadászunk rá tovább, inkább megtanulunk együtt élni vele. Humanizmusunk határtalan: nálunk ha egy hiba, viszszásság, probléma túlél húsz-harminc esztendőt, védett korba kerül, nem szabad bántani, tilos hozzányúlni. Nem törvény tiltja, a jó ízlés inkább.

Így vagyunk a fel nem használt okmánybélyegekkel is. Hányszor, s hányan megírták már, hogy visszaváltásuknak módja bosszantóan bonyolult, bürokratikus. Megírtuk, s mi haszna? Maradt minden ugyanúgy. Meglepett, hogy mégis akadt valaki, aki nem tudott ebbe belenyugodni, s panaszra nyitotta száját. A panasz summázata:

Budapesten egy helyen, **a Fővárosi Illetékkiszabási Hivatalban** lehet megszabadulni a felesleges, fel nem használt okmánybélyegektől. De hogyan! Az okmánybélyeg átvételéről nyilatkozatot állítanak ki, majd felülvizsgálják az érvényességét (nem hamisított-e, nem leáztatott-e), s aztán, hetek múltán, 6 forintos kézbesítési díjjal postán küldik el a pénzt a megadott címre. Holott az egészet hoci bélyeg, nesze pénz alapon egy perc alatt lebonyolíthatnák.

A panasz ismert és unott. A panasztevő személye a meglepő. Mert mindezt **a Fővárosi Illetékkiszabási Hivatal vezetője** keseregte el. És nem a Főhatóságának, az Illetékfőilletékeseknek, hanem az Esti Hírlap munkatársának, rajta keresztül a magyar közvéleménynek.

És ez olyan megindító . . . Kérem tehát az okmánybélyegfogyasztó nagyközönség azon egyedeit, akikben maradt még szív, megértés, segítőkészség: adjanak tanácsot egy jobb sorsra érdemes hivatalvezetőnek, hogyan lehet egy általa is felismert hibát az általa is felismert módon kijavítani? Javaslataikat szabályosan megszerkesztett beadvány formájában, okmánybélyeggel felszerszámozva nyújtsák be. Csak csínján a bélyegvásárlással, nehogy túlméretezzék magukat! Mert fölös okmánybélyegeiket csak a hagyományos hercehurcával válthatják vissza. Ahogy megsaccolom magunkat: még legalább húsz évig.

Radványi Barna



Iskolatáska

„De nehéz az iskolatáska" – sóhajtja sok ezer kisiskolás a népszerű sláger szövegét. Nehéz, bizony, mert nagy az a táska, az emberke meg kicsi. Aztán nehéz azért is, mert az egyre szaporodó könyvek-irkák szakadásig kitömik.

Háborogtak a szülők és szidták az oktatásügyet: sok a könyv, nehéz a táska, mire a gyerek felnő, olyan erős lesz, mint amilyen okos. Együttérzően bólogattunk, mintha elfelejtettük volna, hogy fájdalmasan régvolt kisiskolás korunkban nekünk sem pehellyel volt telerakva a táskánk.

Bizony, feledékenyek vagyunk. Néha még azt is elfelejtjük, miért háborogtunk nemrég. Így aztán egyre több általános iskolás hétrét görnyedve, izzadva-lihegve cipeli azt az elegánsan fekete, csillogó díszekkel hivalkodó béklyót, amit úgy hívnak, hogy – diplomatatáska.

Most, az iskolaszerek vásárlásának idején, illene egy kicsit eltűnődnünk ezen. A régmúlt idők státusszimbólumaitól megmenekültünk, hiszen a kutyát, autót, nyaralót nem cipelhettük be az iskolába. Aztán jött a diplomatatáska, először csak a vezető beosztás jelképeként, majd megjelent az egyetemisták és gimnazisták markában, s a négy-öt kilós minibőrönd megkezdte hódítását az általános iskolában, a papa hovatartozásának büszke és súlyos bizonyítékaként.

Nem irigylem a diplomatatáskás diákokat: a cepekedésen kívül nap mint nap el kell viselniük a hagyományos táskájú társaik gúnykacaját és csípős megjegyzéseit. Hát igen, a hatnyolc éves gyermek még romlatlan, kegyetlenül őszinte, és van stílusérzéke.

Milyen kár, hogy egyszer felnőtt lesz belőle . . .

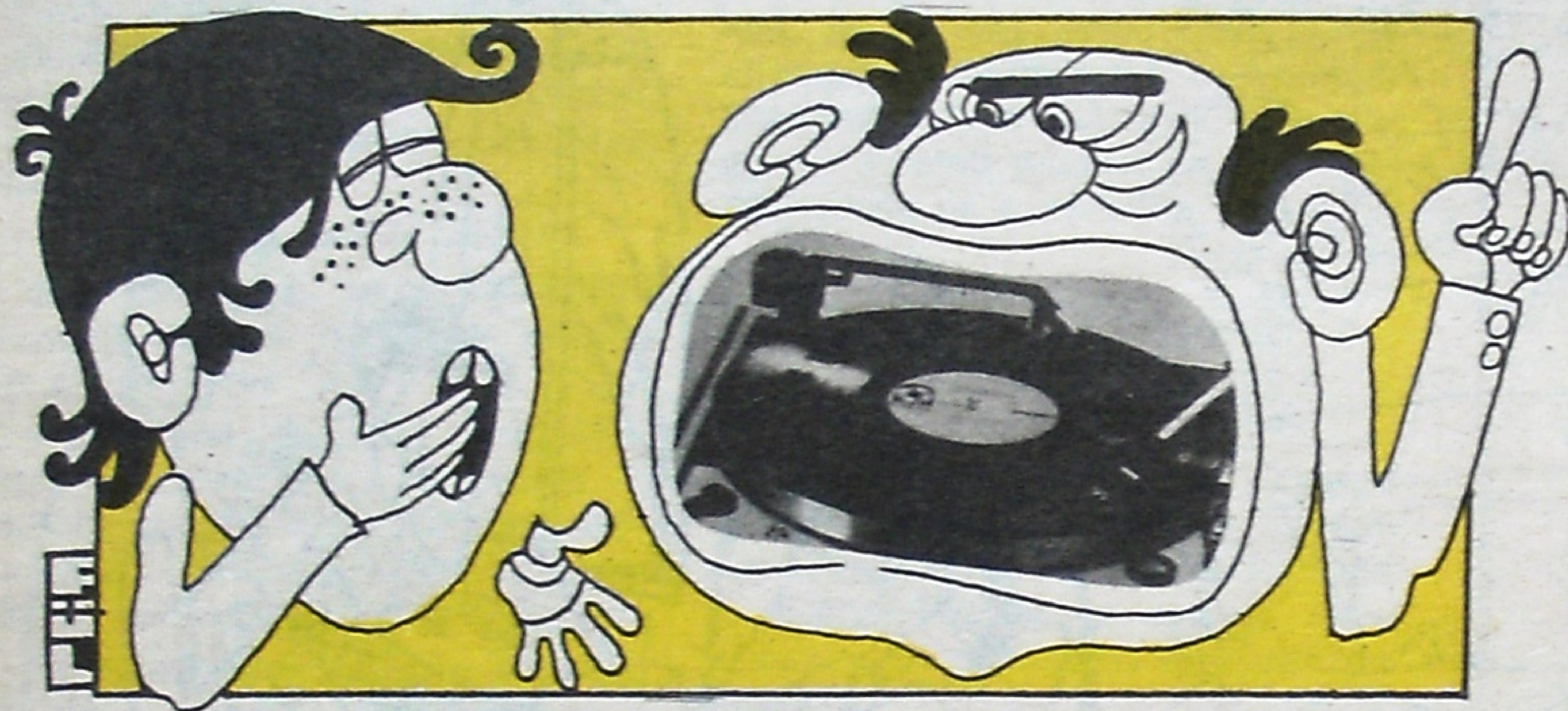
Fodor Zoltán

MEGLEPŐ SAJTÓTÁJÉKOZTATÓ



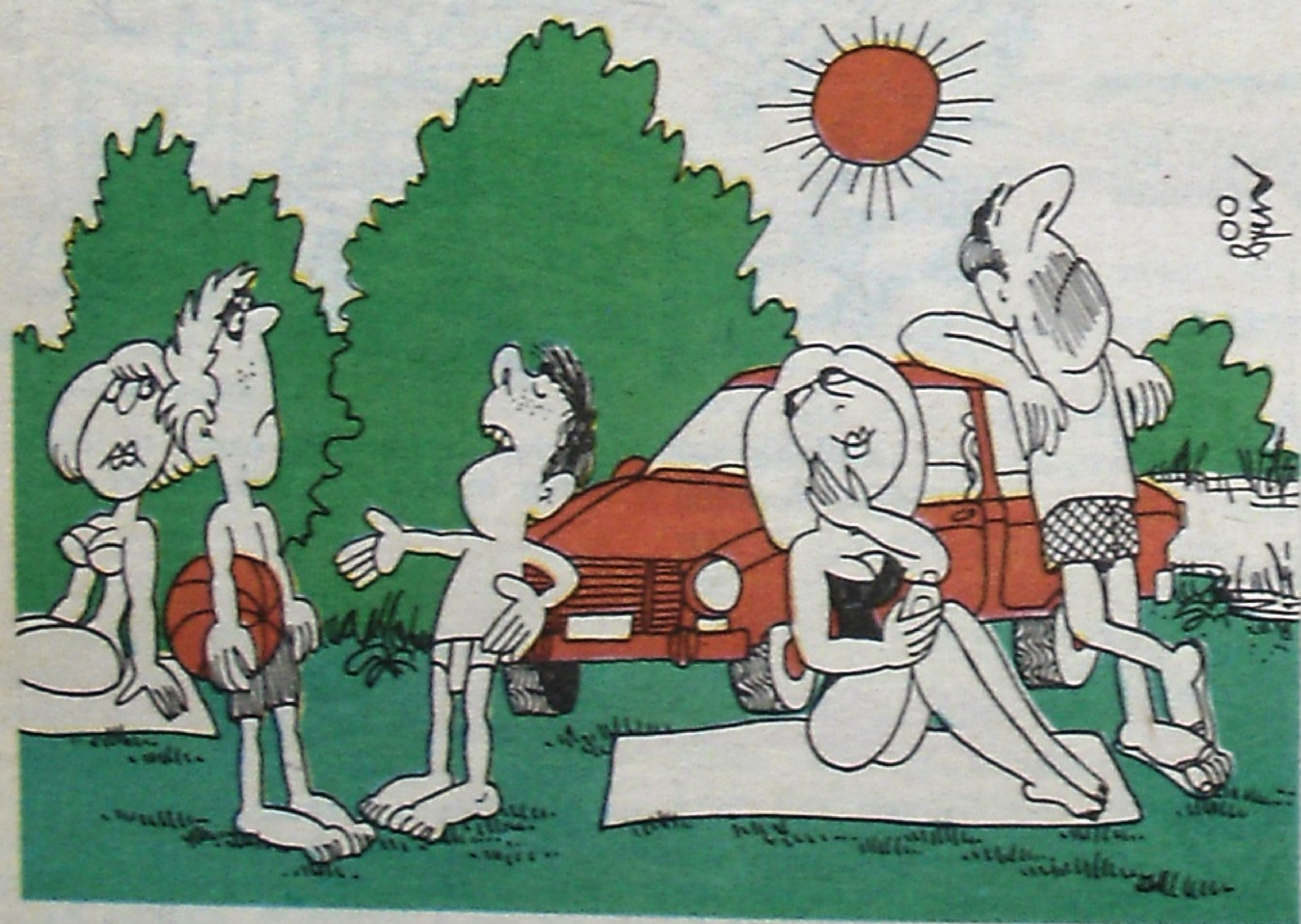
– Szeretném a közönség tudomására hozni, hogy a termékeink csapnivalóak!

RÉGI LEMEZ



– Parancsoljon, Herr Schneider, itt a szobakulcsa, rossz idő esetére pedig egy bűvös kocka szórakozásnak...

AUTÓS CSEMETE

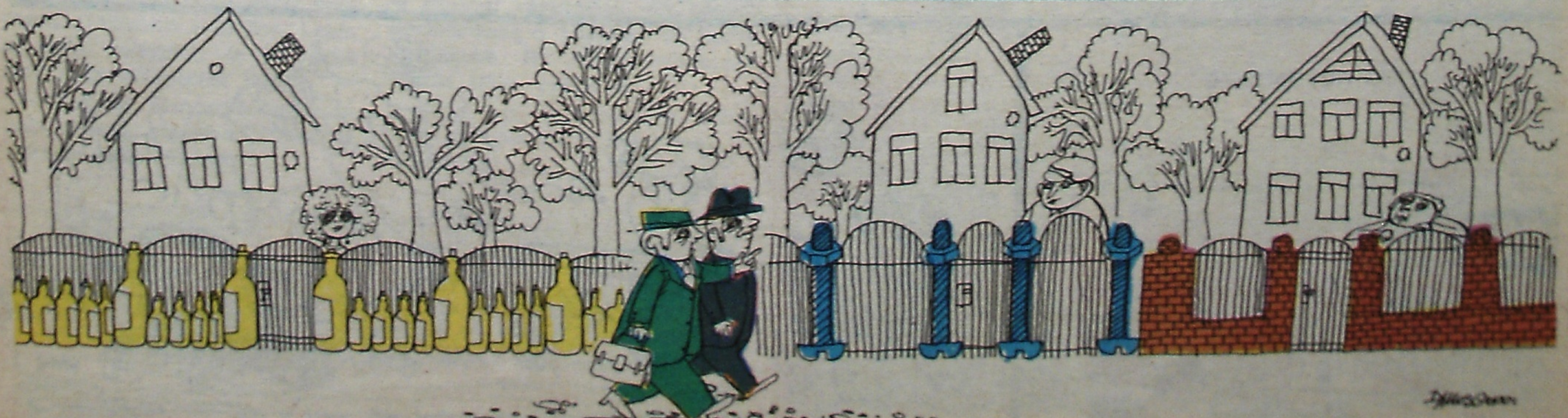


– Osztályvezető, az is valami? Az én papám minden hét végén országúti rém!

VIGASZ



– Az egész ország a lakásszerzéssel tölti a legszebb éveit...!



– No találd ki, milyen munkahelyen dolgoznak a tulajdonosok?

VÁROSI KÖZLEKEDÉS



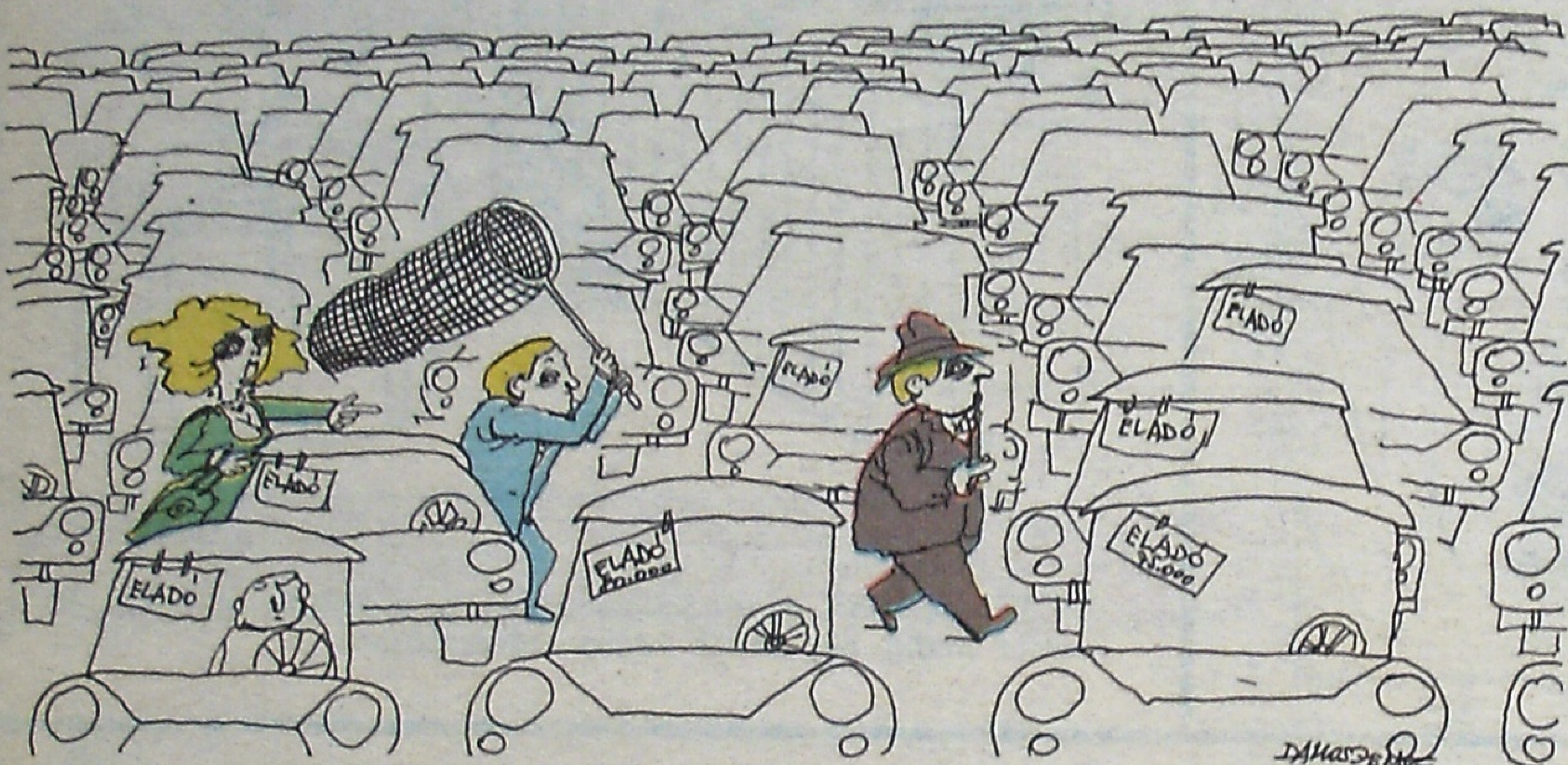
– Már megint egérutat nyert!

PORTRÉFILM



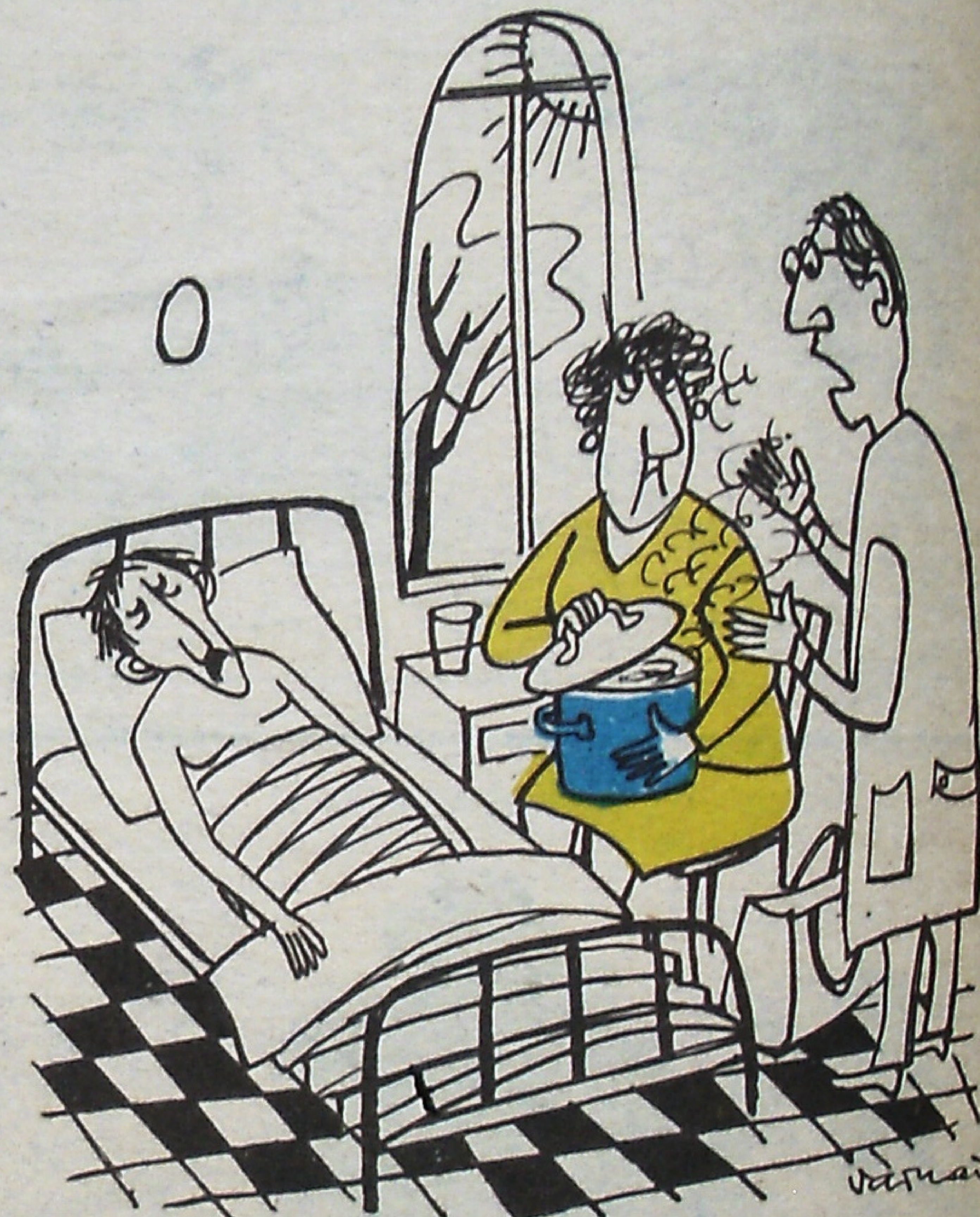
– A mamuska meg a tata éppen jók lesznek háttérnek!

A HASZNÁLT AUTÓK PIACÁN



– Szerintem ez vevő, gyorsan fogd meg, Jocó!

MŰTÉT UTÁN



– Legalább addig várjon asszonyom azzal a töltött-káposztával, amíg a beteg felébred a narkózisból!

SZILÁNKOK

HIRDETÉS

Nem kalandot keresek, hanem több napig tartó ismeretséget!

JELLEMZÉS

— Ön vezetésre termett ember. Képtelen igent mondani.

FURFANG

A szélhámos szélhámosnak adta ki magát, de ezt senki nem akarta elhinni neki.

KÖTEKEDŐ TERMÉSZET

X. olyan kötekedő természetű, hogy még a saját igazát sem hajlandó elismerni.

KETTŐS ÁLLÁS

— Munkahelye?
— Ahová bejárok, vagy ahol dolgozni szoktam?

TAKARÉKOSSÁG

L. olyan takarékos, hogy a halászléből a szálkákat elteszi nehezebb napokra.

UDVARIASSÁG

— Miért nem indul már ez a villamos?
— A villamosvezető átadta a helyét egy gyerekes anyának.

SZERÉNY KÉRÉS

— Nem tudná ezt az ötvenforintos felváltani két százforintosra?

KEZDŐ GARÁZDA

— Mély tisztelettel kérem uraságodat: szabad adnom egy pofont?

PESTI KERTMOZI

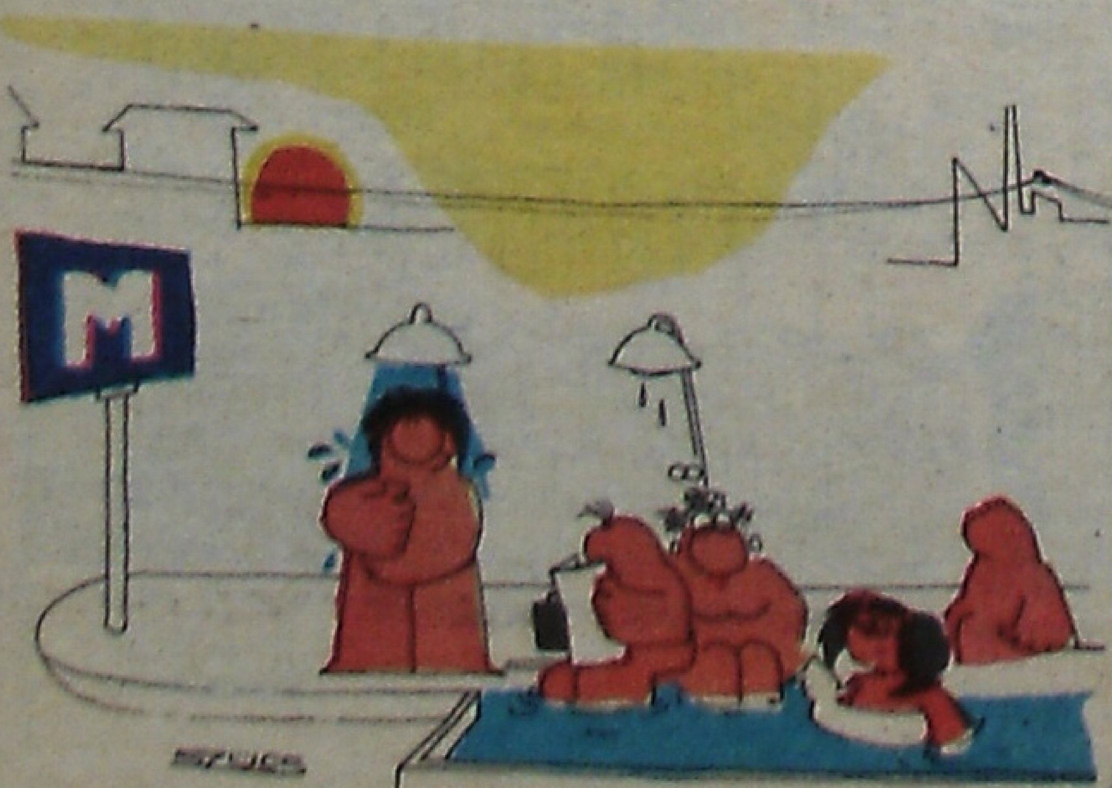
— Jegyszedő néni, miért nem szellőztetnek? Nagyon füstös a levegő!

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Kétségbeesett hang kiabálja a vízből:
— Segítség! Segítség! Nem tudok úszni!
— Én sem tudok úszni — feleli egy járókelő a partról —, de miért kell ezt ilyen hangosan világgá kürtölni?

APRÓ FIGYELMESSÉG





– Ez a Mihók gazda mindig ügyes ember volt, most is neki van először lova a faluban.

OLIMPIAI TRIBÜN

PETERDI PÁL JEGYZETEI MOSZKVÁBÓL

A világért sem akarom Moszkvát felfedezni. Ez már Napóleonnak sem sikerült. Csak annyit szeretnék szerényen közölni, hogy Moszkva hatalmas. Egyik este elhatároztam, hogy gyalog sétálok haza az uszodából a Kozmosz szállóba. Macskaugrás az egész, földalattin három rövid megálló. A séta két és fél órát tartott.

Érdekes módon jutott ugyanerre a felismerésre Faragó Tamás, a földkerekség legjobban vízipólóló állatorvosa is. A luzsnyiki uszodában hajigálták a labdát, hosszúkat passzoltak az edzésen, a medence egyik végéből a másikba. A Lenin-hegyről derék kis orkán fújdogált, eltérítette a labdákat, elgörbítette a hosszú passzokat. Faragó végül az égre emelte a karját és igazi elragadtatással így kiáltott:

— Itt még a szél is nagy!

Ezt követőleg négyétereseket kezdtek lődözni. Faragó is odaállt és azt mondta:

— Meccsen úgysem vállalom. Még mit nem, hogy elszúrjam és rajtam menjen el az olimpiai bajnokság? Például így... vagy így... vagy így...

És bemutatott egy fantasztikus dolgot.

Három labdával gyors egymásutánban eltalálta mind a három kapufát. Mindegyiknek a belső élét. Úgy, hogy a labda kifelé pattanjon.

Másnap a románok ellen játszott a csapat. Faragó gyors egymásutánban eltalálta mind a három kapufát. Mindegyiknek a belső élét. Úgy hogy a labda kifelé pattant.

Belőtte magát!

*

Persze arról is kell végre beszélni, hogy gondos előkészület ide, tökéletes szervezés oda, azért mégsem megy minden annyira simán. Igen, igen, botrány is akad. Fogadok, hogy laptársaink egy szót sem írtak erről, mi közöljük elsőként és így a Ludas Matyi megelőzi az egész világsajtót.

Szóval, a Kozmosz mindennap dúsan terített asztallal várja vendégeit a kötelező reggelire. Lejön az egyik kollégánk és válogatni kezd a gyümölcslevek között:

— Narancs, mandarin, fekete ribizli, áfonya, grapefruit... mi az, ananász nincs? Botrány!

Magyarokkal is találkozik az ember Moszkvában. Szepesi Györggyel slattyogok a Béke sugárúton, egyszerre a nyakunkba esik egy borostás kis ürge, a középfokú intoxikáltság állapotában.

— Szehervusztok, srácok! Csakhogy végre ismerős arcokat is lát az ember.

Esküszöm, hogy az életemben nem láttam. Végigsimítja az állát, serceg.

— Hehehe... megfogadtam, hogy csak a tizedik magyar olimpiai bajnokság után borotválom le.

Attól fogva végigröhögöm az egész Béke sugárutat, ami nem csekélység. Eszembe jut, hogy mi van, ha ne adj isten, csak kilenc olimpiai bajnoságot nyerünk Moszkvában? A kis ürge ül a negyedik emeleti gangon és a magasföldszintig ér a szakálla.

*

Aztán egyszerre azon kapom magam, hogy artikulátlan hangon összefüggéstelen szavakat ordítok a mikrofonba és az egészet himnusznak, de legalábbis ditirambnak szánom.

Barbara Krause 55 mp-en belül ússza a 100 métert.

Vlagyimir Szalnyikov 15 percen belül az 1500-at.

Fantasztikus teljesítmény mind a kettő. Pat Besford, az úszóriporterek céhének nagy matrónája azt mondja:

— Who needs the americans? Kinek hiányoznak az amerikaiak?

De hát kell ezért, szabad ezért ekkora felhajtást csapnom? Lelkiismeretvizsgálatot tartok. Elképesztő sporteredmények ezek, de hát a haladás, a béke, a megértés, a jólét, a világ szempontjából teljesen mindegy 15, 16 vagy akár 38 perc-e az 1500 méteres gyorsúszás rekordja, teljesen közömbös, hogy Barbara Krause 55, vagy 555 mp alatt ússza-e a százat. És egyáltalán, ki nekem Barbara és ki vagyok én Vlagyimirnak?

John Donne jut aztán eszembe. A brit, akinek szavait Hemingway is mottóul választotta. Ha bármit hozzátesznek a világhoz, én leszek gazdagabb. Ha bármit elvesznek belőle, tőlem veszik el.

Azért hát ne kérdezzük, kinek szól az újjongás és a himnusz.

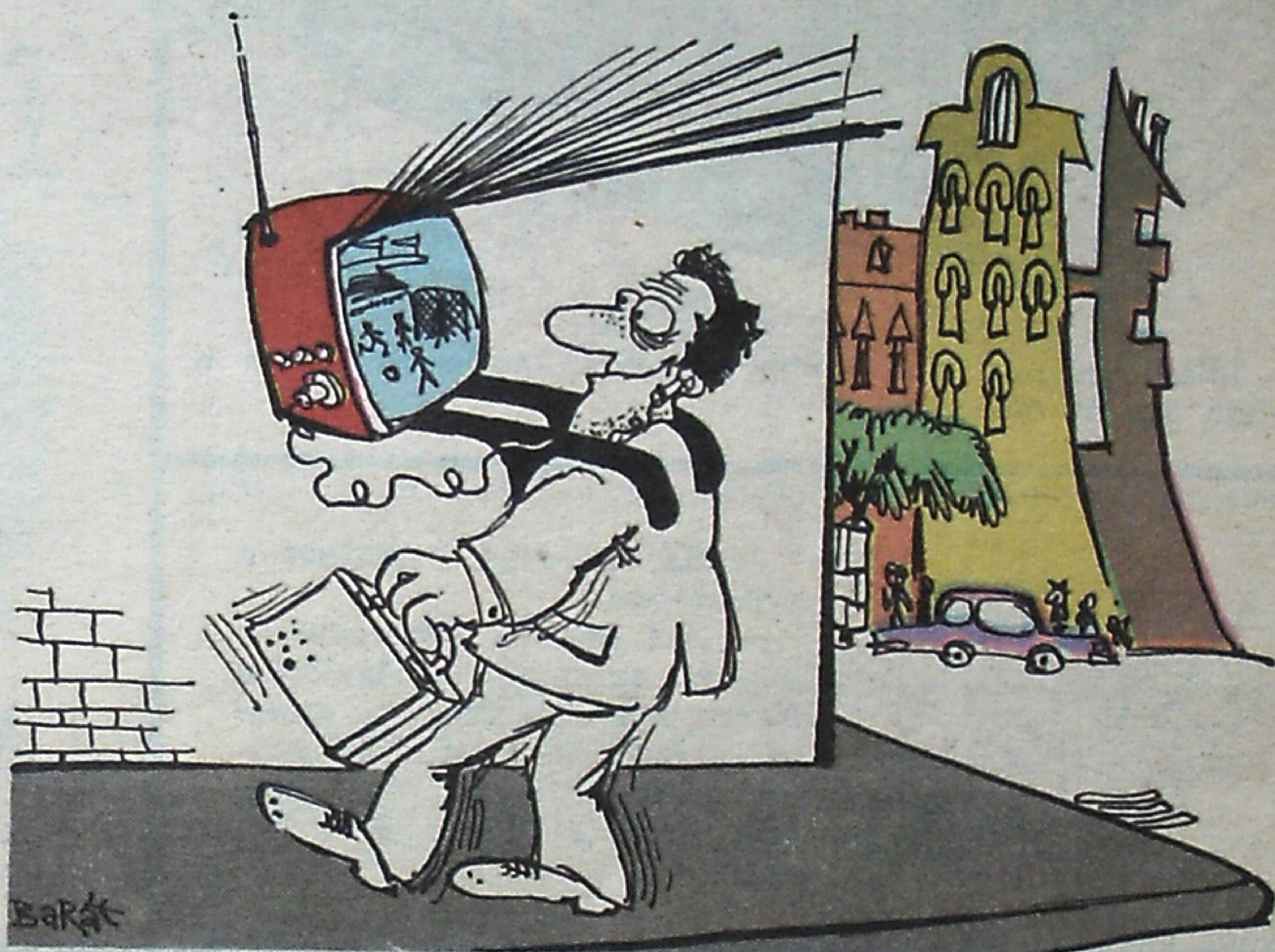
Nekünk szól.



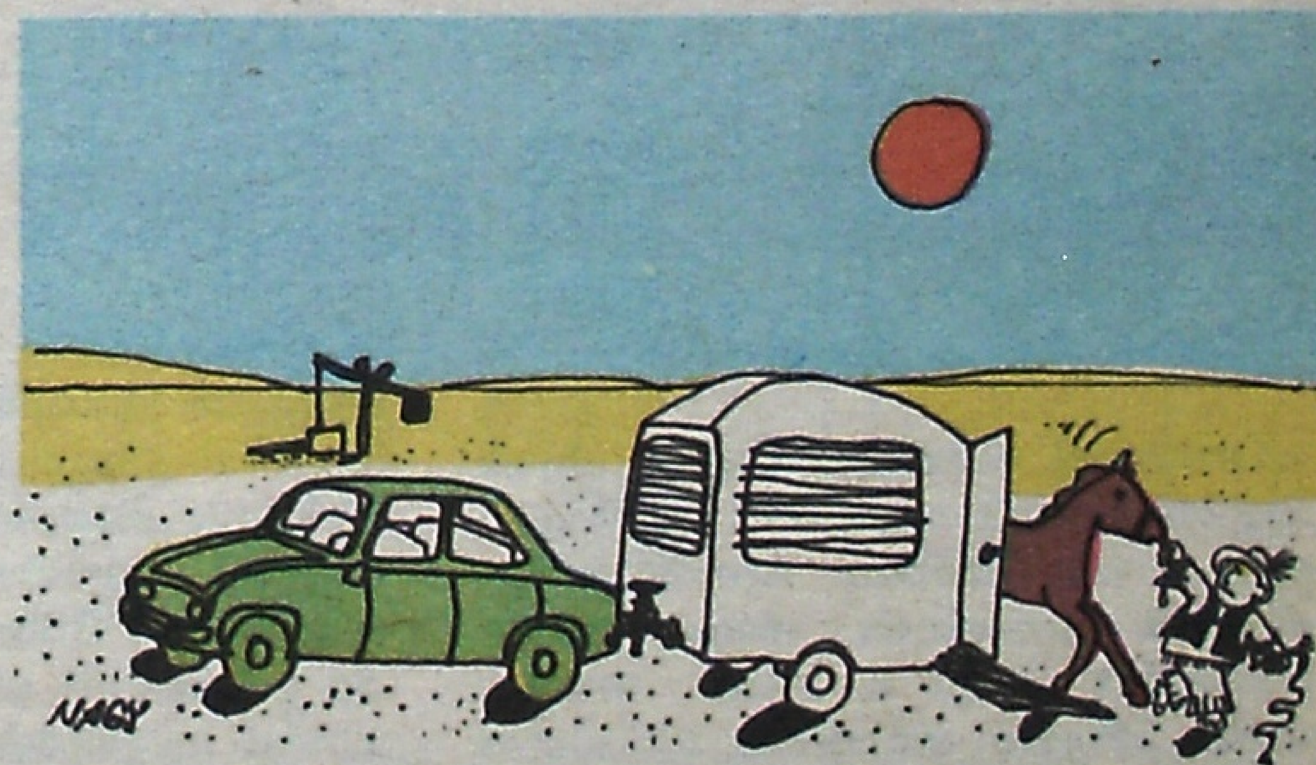


— Nem mehetnék Frankfurt helyett Buenos Airesbe üzletet kötni? Ott ugyanis még nem voltam!

OLIMPIAI KÖZVETÍTÉS



NOSZTALGIA



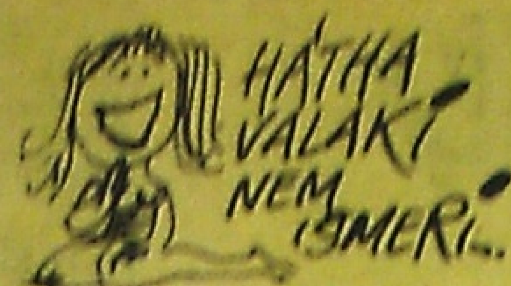
MEGSZAPORODTAK A VÍZI BALESETEK



— Jó napot kívánok, kérem szíveskedjék belefújni...



– Tőled egy nap alatt többet tanultam biológiából, mint a suliban egy év alatt!

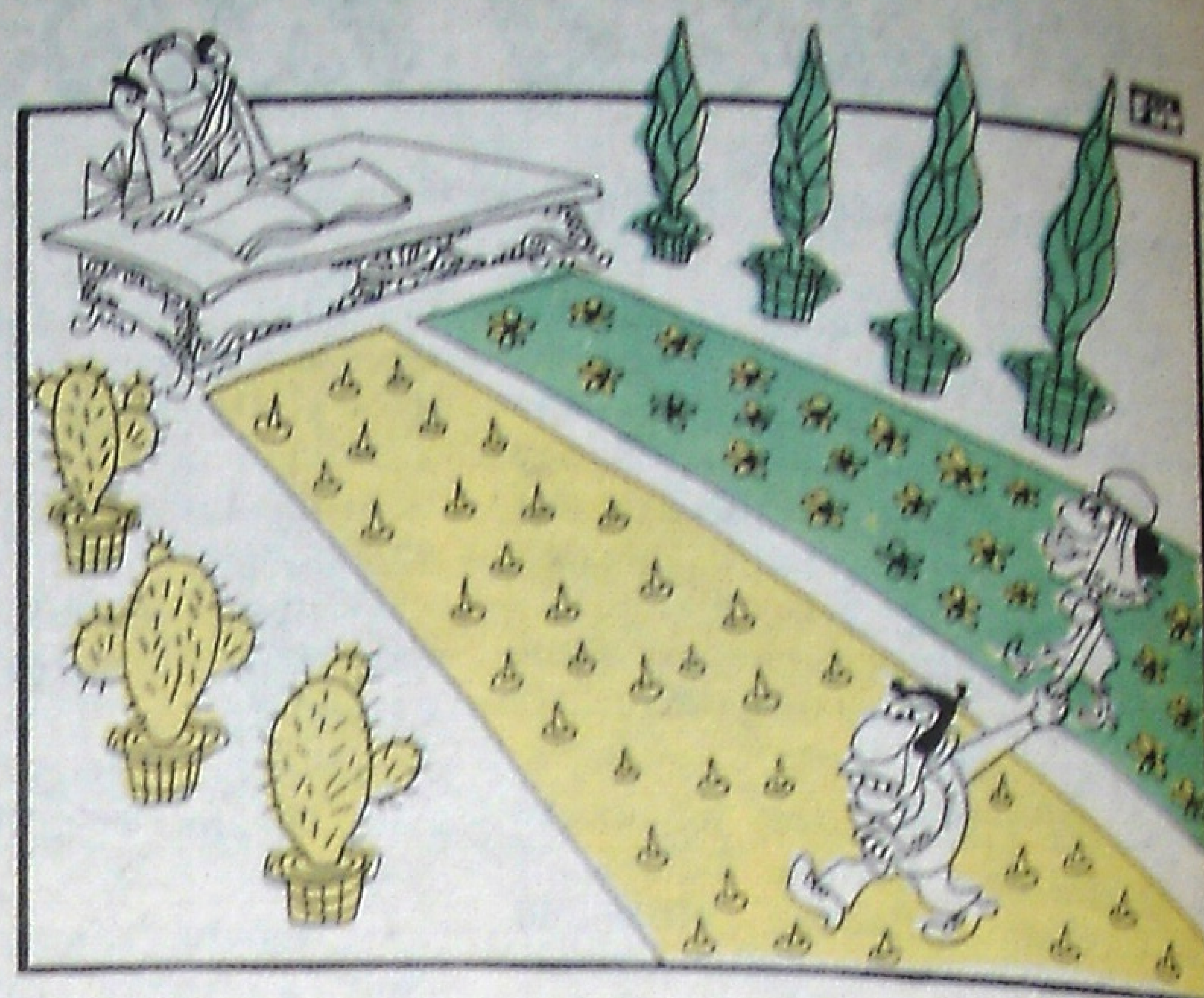


Egy házaspár ül a strandon. A feleség észreveszi, hogy a férje minden csinos lány után megfordul, aki elmegy mellettük.

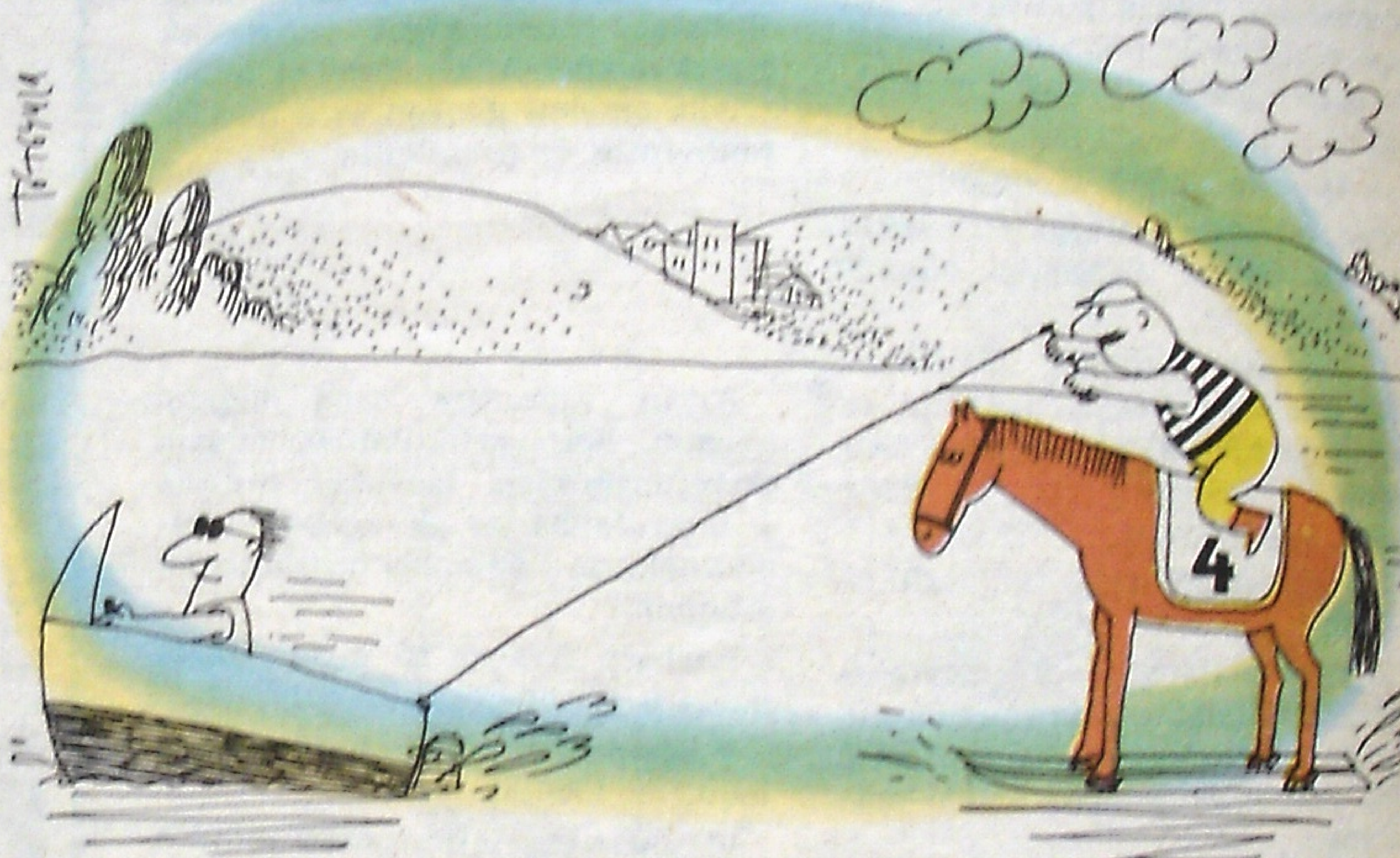
— Viselkedj rendesen, Jenő — haragszik meg az asszony. — Hiszen már nős vagy!

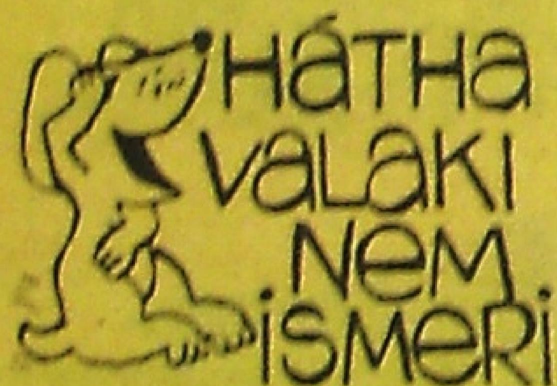
— Na és! Azért mert diétázom, az még nem jelenti azt, hogy már el sem olvashatom az étlapot az étteremben.

KETTŐS ÚT



NYARAL A ZSOKÉ





— Két barátnő beszélget a presszóban:

— Azt hiszem, öregszem — mondja az egyik. — Azelőtt a férjem nem tudott annyi pénzt keresni, amit el ne tudtam volna költeni, most meg alig bírom elkölteni, amit keres.

LEVÉL EGY NÉZŐTŐL



Tisztelt Vitray Tamás!

Örömmel közlöm Önnel, hogy nagyon tetszik a „Siker" című műsora a televízióban. Annak a kérésének szeretnék eleget tenni, miszerint várja a nézők leveleit olyan sikeres emberek, vállalatok nevével, melyek bemutatásra méltók népszerű műsorában. Tessék parancsolni!

Buborék Bálint, 37 éves apró-sóskai lakos. Buborék úr, háza mögötti fészerében, szabad idejében feltalálta a soha ki nem fogyó szódásszifont. A prototípussal az egész községet ingyen látja el szódavízzel, s ezzel megszabadította az emberiséget a szódacsinálás gyötrelmeitől. Megszűnt az embernek a szódásszifon általi kizsákmányolása. E találmány segítségével rendezte meg a községi tanács a népfrontbizottsággal karöltve az „Aprósóskai Jaffa-napokat". A vendégeknek csak a jaffát kellett magukkal hozniuk, az éjjel-nappal csörgedező szifon ingyen állt rendelkezésükre. A helyi siker után kezdődött Buborék kálváriája. Felkereste a szifongyárakat, de rideg elutasításban részesült a találmánya. Meglátogatta a patrongyárakat, de fagyos szenvtelenségbe ütközött. Felajánlotta ötletét a maszek szódagyártóknak, de azok elnéztek a szeme között. Ciprusi üzletemberek nyomára akadtak a Buborék-féle szifonnak, de a külföldi céggel történő üzletkötést megakadályozta a Szódaügyi Tröszt engedélyező hatósága. Itt tart ma az ügy. Buborék Bálint már azzal a gondolattal foglalkozik, hogy örökszifonját a zavaros Rábcába veti.

Alsójatagáni Vegyesipari Szövetkezet, Alsójatagán. A szövetkezet háromtagú fejlesztő brigádja véletlenül nyomára akadt a Titoknak. Az életelixír kutatása közben, a szövetkezet hátsó udvarán — ahová a kutatási szennyvizet öntötték — kivirágzott a tudás almafája. Először a szövetkezeti éjjeliőr gyógypedagógiás fia evett a gyümölcsből, s a következő hónapban előfelvételt nyert a jogi egyetemre. A szövetkezet vezetői eszüket vesztve zabálták az almát, s kosárszám hordták haza az Állami-díjakat. A tudás almafájának szaporítása azonban nehézségekbe ütközött, miután kiderült, hogy az almafa konkurrálna a magyar számítógép-programmal. Az amerikai IBM szupertröszt is megneszelte a dolgot, s fejszével felszerelt titkos ügynököket dobott át Magyarországra, az alsójatagáni almafa elveszejtésére. Az ügynökök azonban későn érkeztek, mert a járási hivatal már az előtte való nap kivágatta az almafát, arra való hivatkozással, hogy helyére kerül majd a községi sintérotthon vizesblokkja. Azóta nem találtak Alsójatagánon még egy tudásalmamagot sem, s bánatukban tovább vedelik a nohabort.

Fővárosi Építőkritika Vállalat, Budapest. A vállalat szociális igazgatójának évek óta gyötrő nappalai és még gyötrőbb éjszakái voltak, mert állandóan tartania kellett a dolgozókkal szemben a frontot. A munkásoknak az volt a problémájuk, hogy nincs lakásuk, s ez kedvezőtlenül befolyásolja munkatermelékenységüket. A Fővárosi Építőkritika Vállalat ugyanis azzal dicsekedhetett, hogy alkalmazottai 99,9 százalékának nem volt lakása. A 0,1 százalékot a szociális igazgató képviselte, mert neki volt. Ezért is gyötrődött annyit a probléma megoldásán. Végül aztán annyit vívódott, nyűglődött a szociális igazgató, míg kiizzadta magából a lakásbogyót, akár egy tengeri kagyló az igazgyöngyöt. Ezután nap mint nap kiverejtékezett egy-egy lakásbogyót, s e bogyókat beadta az instanciázó dolgozóknak. A lakásbogyó hatására a dolgozók úgy érezték magukat, mintha lenne lakásuk, s menten megugrott száz százalékkal a teljesítményük. Egy hónappal később a szociális igazgatót kiemelték a kerületi lakásosztály élére. Mivel e funkcióban soha nem került közvetlen kapcsolatba a kérelmező felekkel — ezt a beosztása megakadályozta —, az új osztályvezető szervezete nem termelt több lakásbogyót. Azóta a kerületben se lakás, se bogyó.

E három példát küldöm szeretettel a „Siker" című műsorhoz. Ha esetleg nem vágnak a műsor profiljába, kellene egy új sorozatot indítani „Kudarc" címmel. Ahhoz sokkal több példa akadna.

Tisztelettel:

Majláth László

Idegenkergető Hivatal

(Tudósítónktól)

Tegnap délelőtt tartotta meg élete első sajtótájékoztatóját dr. Karnisch Elek, az Országos Idegenkergető Hivatal elnöke. A sajtótájékoztatón természetesen a magyarországi idegenkergetésről volt szó.

Az elnök elmondta, hogy az utóbbi években rendszeresen csökkent a hazánkba látogató külföldi turisták száma, s különösen a nyári hónapokban tapasztalható ez a jelenség. Ezért szükségesnek látszott egy országos hatáskörű szerv létrehozása, amely tervszerű felkészüléssel tovább csökkenti idegenforgalmunkat.

Az Idegenkergető Hivatal vezetője szerint ez nem lesz könnyű feladat, de szerencsére már vannak megfelelő módszereik hozzá. A



megfelelő módszerek és szakterületek közül dr. Karnisch Elek a hat legfontosabbat emelte ki. Ezek közül a Balaton kívánkozik az első helyre.

A Balaton mellett a következőket tervezik:

1. A siófoki szállodasoron kétezer forint lesz a legolcsóbb kétszemélyes vacsora, de akinek ez nem elég, azt kidobják ruhástól, csomagostól a Balatonba.

2. Kedvezményes kirándulást szerveznek a Balaton körül amerikai milliomosoknak és nyugat-európai iparbároknak napi ötezer forintért, de ezt be lehet fizetni kemény valutában is, ám ez az összeg nem foglalja magában a reggelit, az ebédet, a vacsorát és a szállást.

3. Ezentúl nem csak a magyarokat nézik le a balatoni szórakozóhelyeken, hanem már az Elbától nyugatra lakókat is.

Az Idegenkergető Hivatal következő fontos területe Budapest, ahol tervezik a napi nyolcezer forintért kapható, építkezésre néző, hajnaltól-hajnalig zajos IBUSZ-lakást; a tűzijátékot hetente mindig másik szállodában; a vízijátékot minden magyar borban; a városnézést földalattin, buszon csúcsforgalomban és az alagútban.

A hivatal fővárosi programját szervesen kiegészíti a pesti éjszaka megtekintése, amely során már 3—5 ezerért bármely férfias külföldi szóba állhat egy olyan nővel, aki nálunk hivatalosan csak elvétve szerepel és az benne a kuriózum, hogy az illető pont talál százat is, így minden kezére jut ötven, potom 300—500 ezerért. De az Idegenkergető olyan egyéb éjszakai szolgáltatással is kedveskedik, mint az éjszakai betyár, aki először megismeri, majd megitatja, osztán megkopasztja, később megveri, végül megnyúzza a külföldit.

Érdekesnek ígérkeznek az Idegenkergető Hivatal vendéglátóipari programjai is, de a legérdekesebb az a szándék, hogy az éttermek ajtaján látható külföldi klubemblémák (Diners club, American Express stb.) mintájára a hivatal is kiad olyan csekkfüzetet, melyet felmutatva a külföldi nyugodtan ehet-ihat, sőt el is távozhat, mert nem az étteremben verik meg a pincérek — ha kevés a készpénze —, hanem bent az Idegenkergető Központjában az erre a célra kiképzett szakemberek.

Dr. Karnisch Elek elnök a Hortobággyal kapcsolatban elmondta, hogy ott ezentúl nem a ménest hajtják fel az idegeneknek, hanem a külföldieket a ménesnek; ez viszont valamivel többe kerül nekik.

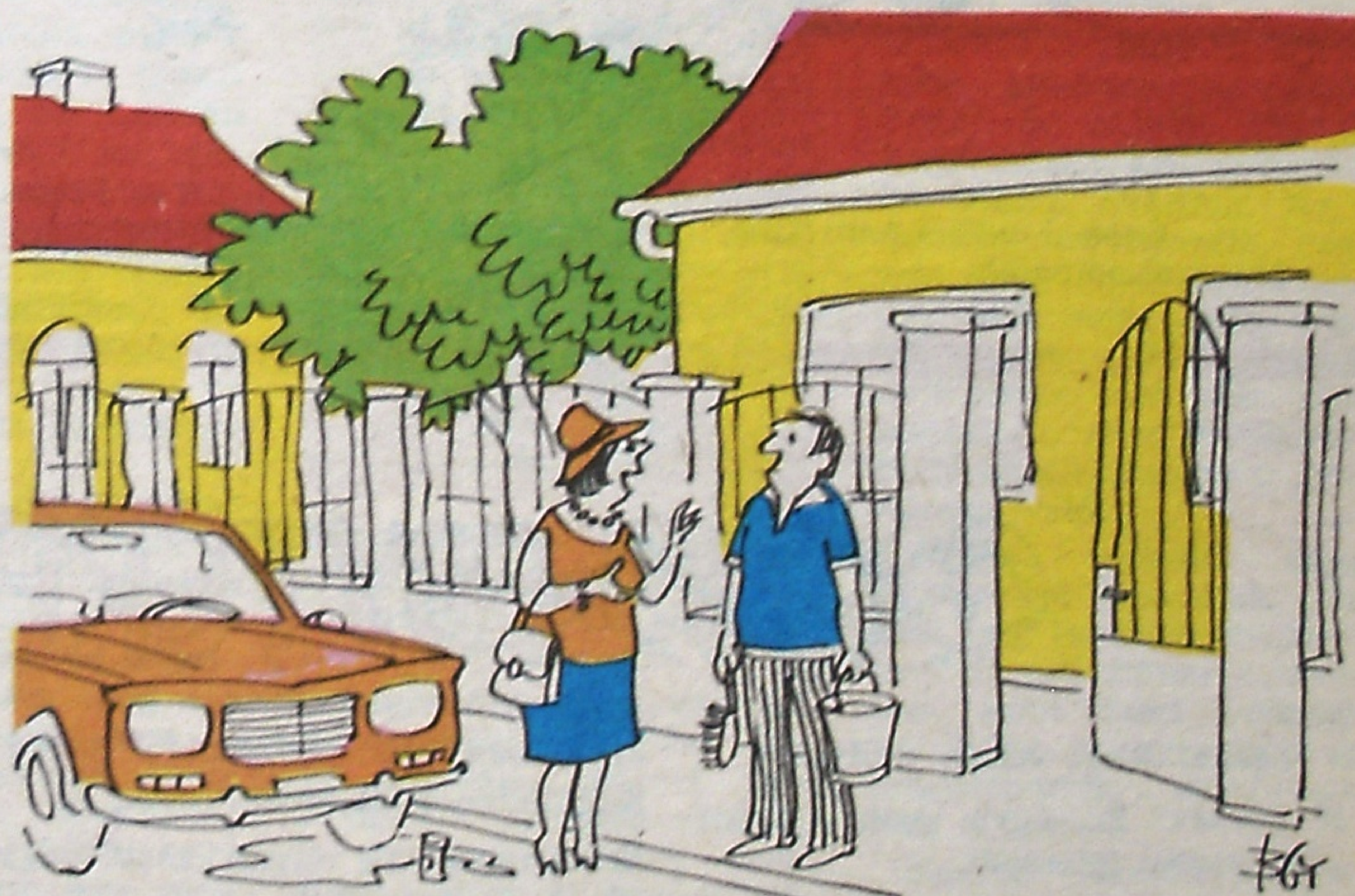
Az elnök végül szólt a nyári várjátékokról, mikor is a külföldieket autóbuszon kiviszik egy-egy beomlott kőbányába, használaton kívüli ókori temetőbe, nem működő középkori kolostorba vagy várromba, ahol neves verbunkos művészek bunkóval megverik a külföldieket, hogy ne csak a pénzüket verjék nálunk.

Reméljük, hogy az Országos Idegenkergető Hivatal gazdag programjai néhány éven belül az utolsó külföldit is elűzik hazánkból, hiszen akit ma elkergethetsz, azt ne halaszd holnapra!

Tormai László



– Jaj, rosszul lett a gyerek, nem szokott hozzá a szennyezetlen levegőhöz!



– Manapság már nem az autó a státusszimbólum, hanem az, ha járnak is vele!



– Feláldozom a zsebpénzem és veszek neked egy könyvet a korszerű nevelésről!

MODERN ZENESZERZŐ

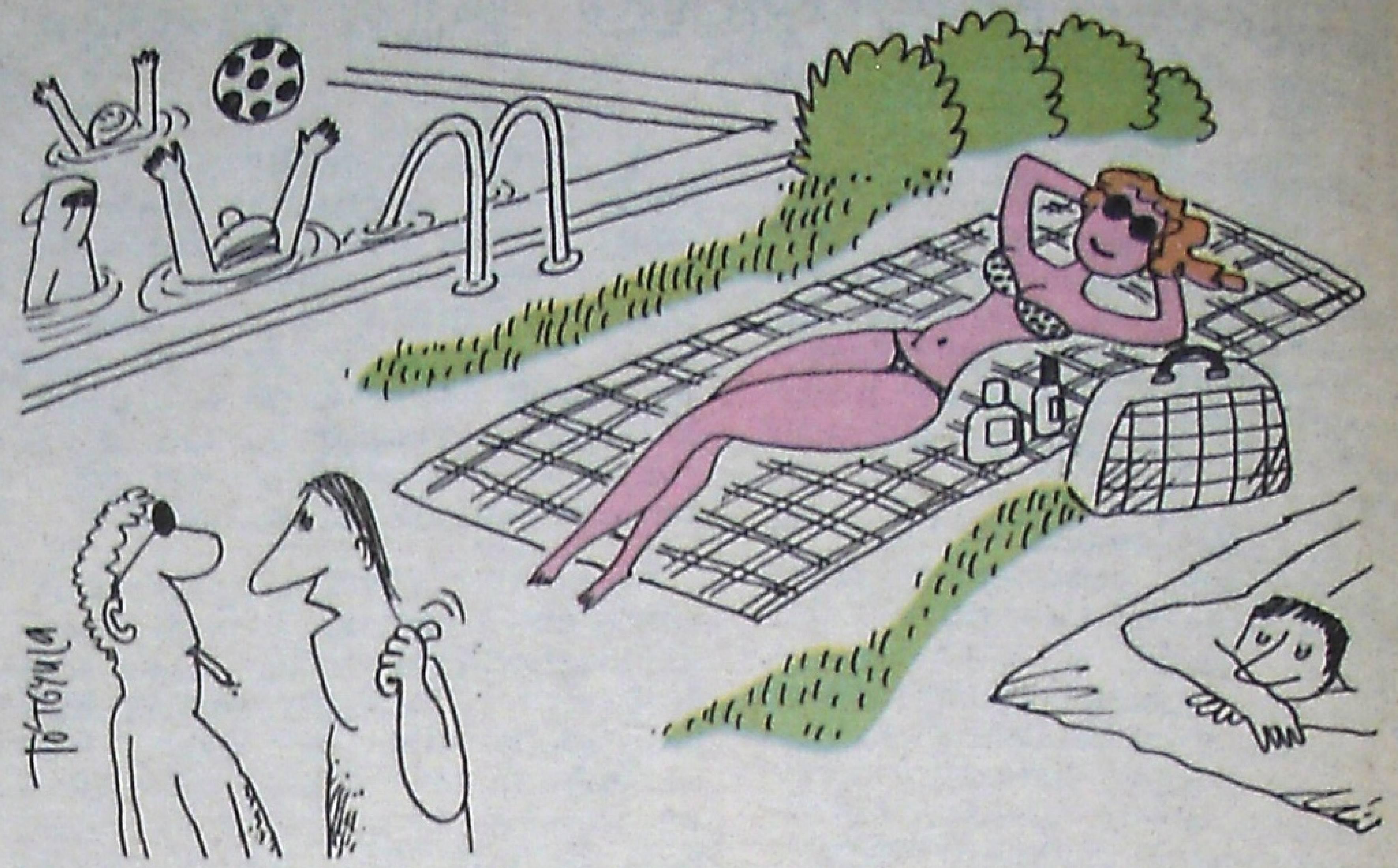


ANNA-BÁL UTÁN

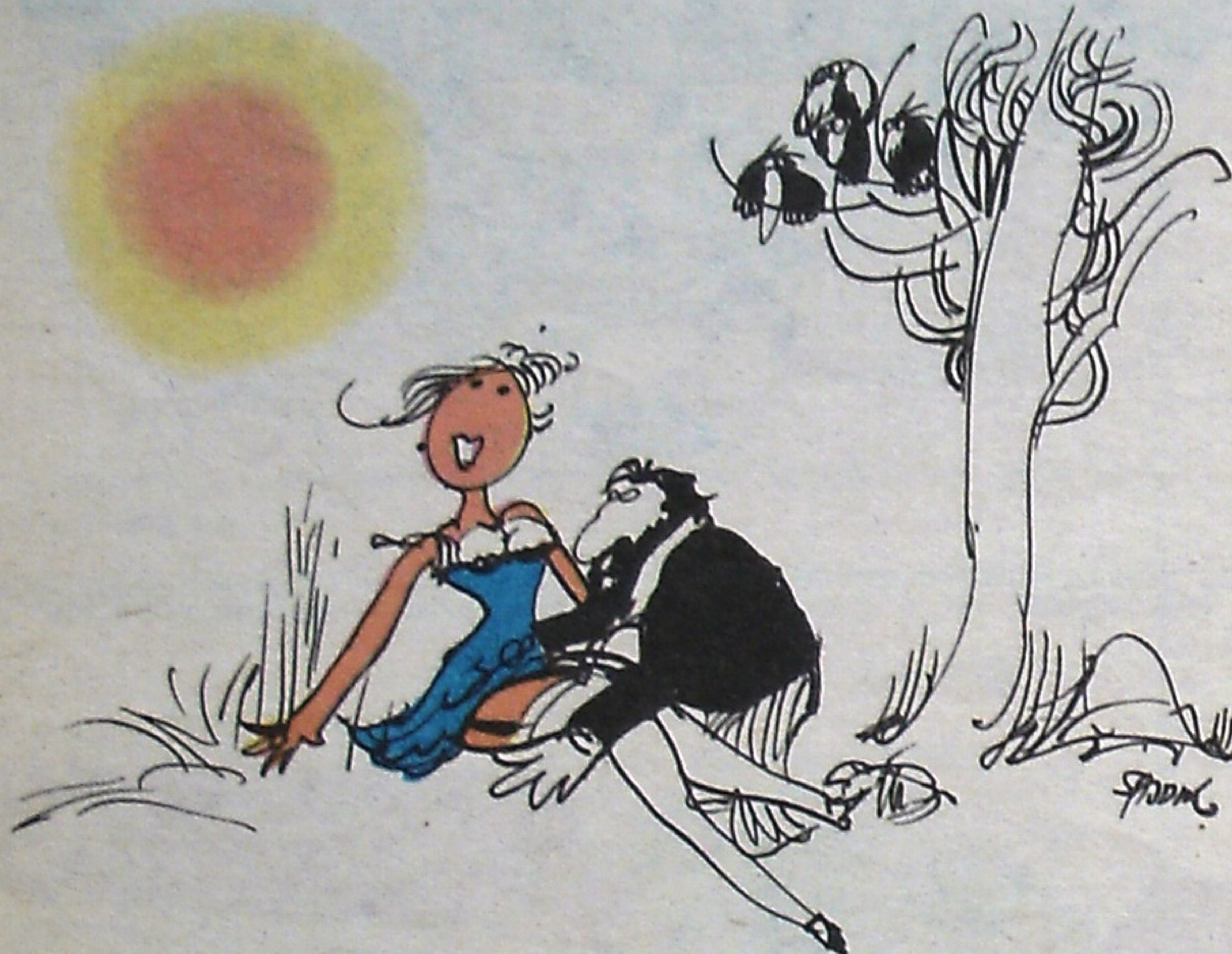


– Szentül hittem, hogy itt az óhazában olyan rosszul állnak, hogy ennyi dollárért te leszel a bálkirálynő!

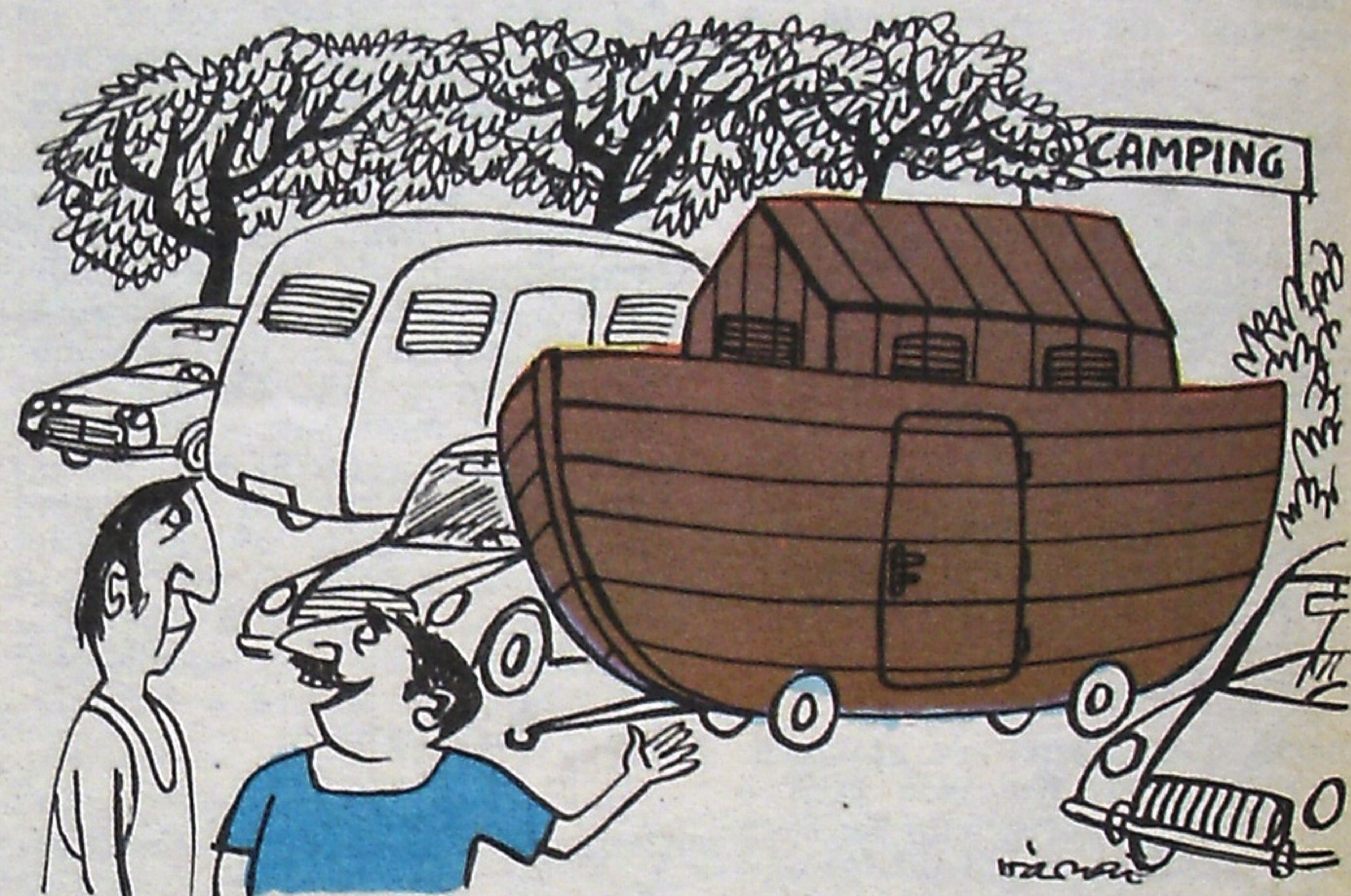
NYÁRI CSIPKERÓZSIKA



– Záráskor mindig a kabinos ébreszti fel egy csókkal...



– Értem harcolni kell! Lám, te is kiharcoltál egy napi fizetetlen szabadságot!



– Ezt a lakókocsit direkt ilyen esős nyárra csináltattam.

EGY FÉRFIÚ SZERELMEI

5 évesen: Jössz velem pisilni?

10 évesen: Én úgyis csak a mamát veszem feleségül.

15 évesen: Jó, nem húzom többet a hajadat, de akkor gyere velem moziba.

16 évesen: Képzeletben már tízszer levetkőztettem. Ideje áttérni valaki másra.

17 évesen: És ha a néni férje megtudja?

18 évesen: Az ős-eonok óta készültél nekem! Evoé! Nekem készültél te mindöröktől! Az vagy nekem, mi kenyérnek a test! Te vagy a sivatagban a fény az éhezőnek!

19 évesen: Feldobnád a habtestedet, az őseim kirepültek.

20 évesen: Mit csináljak, ha egyszer mindkettőtöket szeretlek?

21 évesen: Jól befürödtem veled. Ez minden amit tudsz?

22 évesen: Te olyan más vagy mint a többi.

23 évesen: Te igazán más vagy, mint a többi.

24 évesen: Te egészen más vagy, mint a többi.

26 évesen: Ne sokat riszáld a lelked, anyus, mert más szakítja át nálam a célszalagot!

28 évesen: Az a jó benned, hogy veled akkorákat lehet hallgatni. Mellesleg: nem váltok el?

30 évesen: Nem bánom. Ha akarod, el is vehetlek.

32 évesen: Ha lány lesz, úgy fogjuk hívni, mint téged.

37 évesen: De drágám, teljesen véletlenül futottam össze vele, és épp csak megittunk együtt egy kávét, úgy éljek.

40 évesen: Szivecském, most már igazán engedj haza, ha nem akarod, hogy lebukjak.

45 évesen: Mintha tőlünk jött volna ki az a fiatalember, akivel a lépcsőházban összefutottam. Vagy nem?

50 évesen: Kisfiam, mégis, minek nézel engem? Sorozatvetőnek?

55 évesen: Nekem csak az kell, hogy beszélhessek. Hogy valaki végre meghallgasson. Hogy valakinél otthonra leljek.

58 évesen: Hiába, nincs jobb, mint egy meleg hajlék, meg egy szerető asszony, aki odakészíti az ember lábához a melegvizes tömlőt.

62 évesen: Nem, nem és nem. Nem érdekel senki és semmi. Sem az a vacak negyven év, ami köztünk van — mert kérdem én, mi az idő, ha nem puszta illúzió? —, sem a hájas feleségem, sem pedig az emberek tisztelt véleménye. Végre boldog akarok lenni! Nekem is jogom van hozzá! Elválok és elveszlek!

63 évesen: Megbocsátasz nekem? Visszafogadsz? Fogsz még tudni úgy szeretni, mint azelőtt?

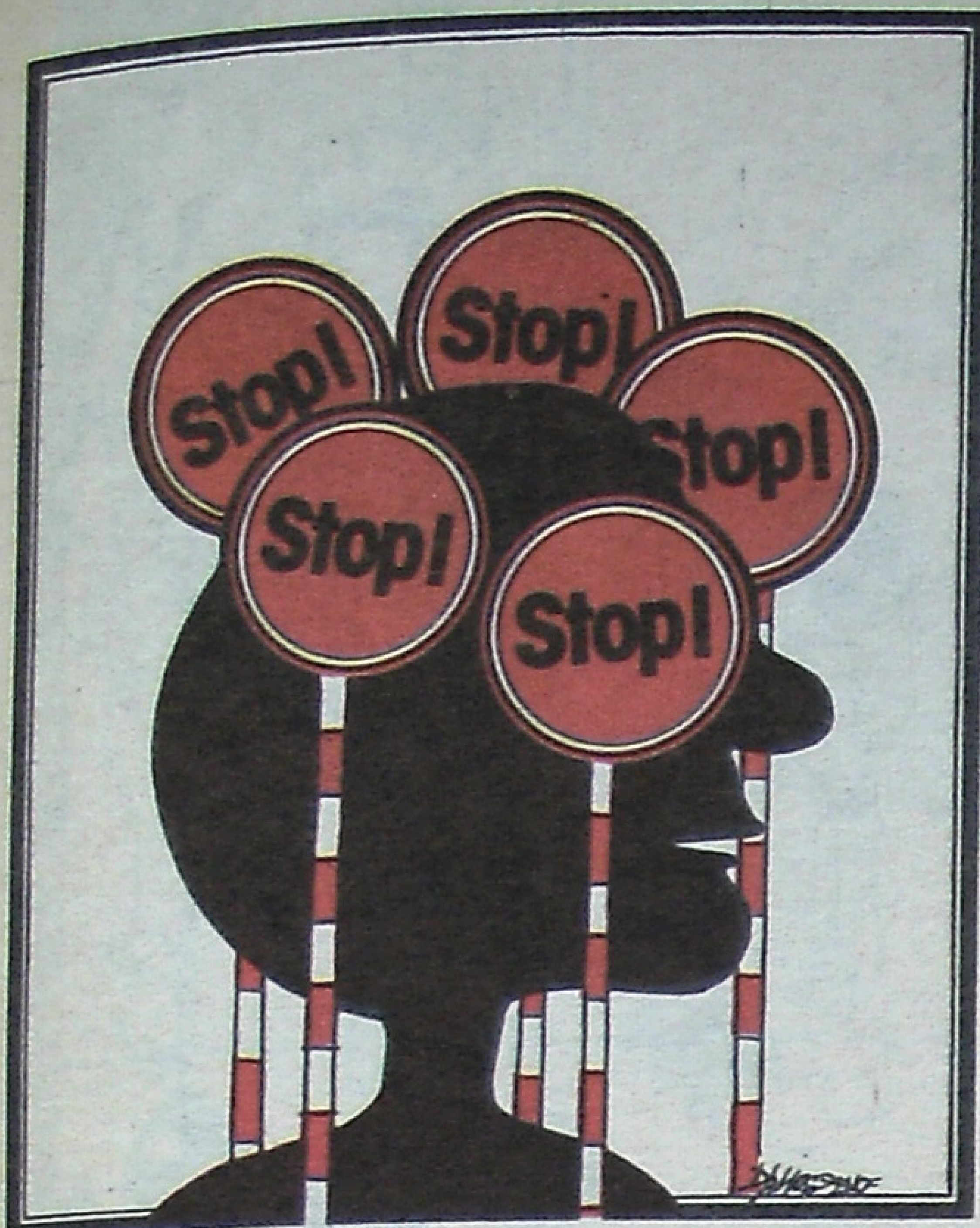
70 évesen: Ne félj, kis butuska bogaram. Ha okos leszel, a bácsi megveszi neked azt a cuki bundácskát.

80 évesen: Ugye, nővérke, holnap maga kacsáztat?

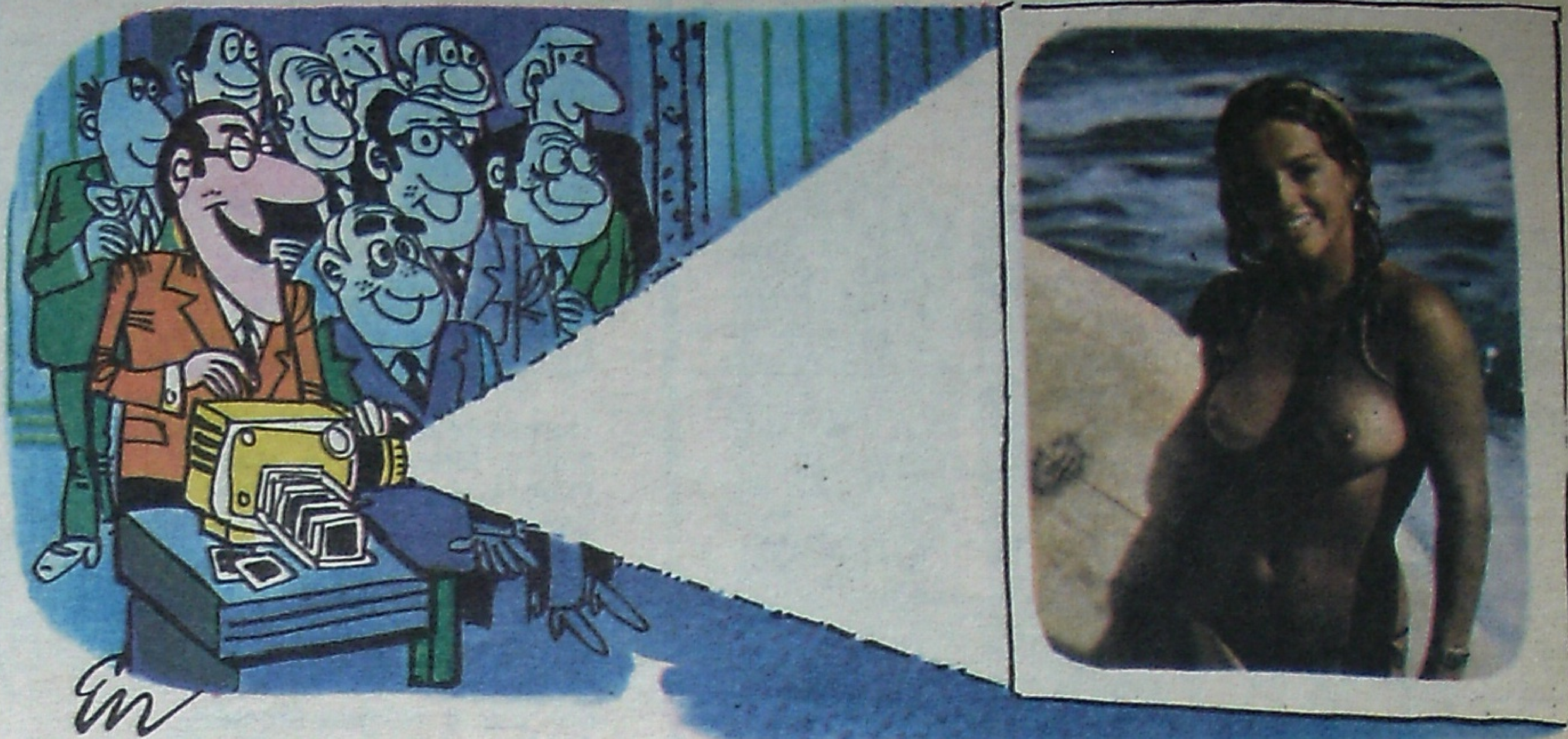
Tímár György



BEKERÍTVE



ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ



MIÉRT SZERETEM A NYARAT? — ISKOLAI DOLGOZAT

Én azért szeretem a nyarat, mert nem kell iskolába járni, de viszont jönnek a külföldi rokonok. Ilyenkor a magyarok nagyon kitesznek magukért. Én is megmondtam a csikágói rokonaimnak, hogy az én szüleim is kitesznek magukért. Engem a nagymamához tettek ki, hogy legyen hová fektetni őket.

Az apukám is nagyon kitett magáért, szabadságot vett ki direkt, mert a csikágói bácsikám fogast akart enni és az apukám nem tudott sehol se szerezni fogast, lement a Balatonra, ott talált is fogast sokat. A víz tetején úszkáltak, döglötten, de nagyon szelídek voltak és nem fertőztek, mert az ártott volna az idegenforgalomnak.

És akkor a mamám fagyasztott tonhalat vett a közértben, és ráfogta, hogy fogas, de a bácsikám azt mondta, ez svindli, de a mamám meg azt mondta, hogy egye meg. A fene a bácsikámat, hogy ilyen fölvágós, gyerekkorában az asztal körül kergették, ha nem ette meg a fogast. Az vicces lehetett, ahogy a bácsikámat gyerekkorában egy nagy döglött fogassal zavarászták az asztal körül.

De a bácsikám tényleg nagyon felvágós. Mindenre azt mondja, ez az ő idejében nem ilyen volt. A Halászbástya szerinte régen magasabb volt és a Margitszigeten több volt a vendéglő, és hogy a város kopott, mire a mamám



dühbe jött és azt mondta, hogy a kedvéért majd legközelebb ki fogja szidolozni.

Leginkább arra vág fel a bácsikám, hogy van neki útlevele, amivel beutazhatja az egész világot, de viszont nekünk meg nincs. Mire a papám azt mondta, jobb, ha hallgat, mert neki három útlevele is van — piros, kék, barna — nemcsak az az egy vacak, ami a bácsikámnak. De a bácsikám csak szívóskodott, hogy ez nem számít, mi mégse utazhatunk igazából. Azonban a papám azt mondta, hogy igenis utazhatunk, amikor csak akarunk, csak azt az egyet kell tudni, hogy a háromévenkénti turistába beszámít-e a nyugati társas és a nyugati társasba beszámít-e a kétévenkénti meghívásos, és a jugó társasba beszámít-e a jugó látogató... Mire a bácsikám játszotta az eszét, hogy ő sajnál minket, hogy ennyit kell számolni, ha utazni akarunk, de a mamám azt mondta, hogy mi még nem szólhatunk egy szót sem... de hogy kik azok, akik viszont szólhatnak, azt már nem hallottam, mert kiküldtek, hogy az állítólag nem gyereknek való.

Biztos valami nagy disznóságot mondtak, de nem baj, legalább megnéztem az esti filmet a tévében, amit azért vezettek be, hogy a gyerekek is megnézhessék a szexfilmet, meg a krimit.

Nagyon szeretem a nyarat.

A dolgozatot kipuskázta:

Novobáczky Sándor



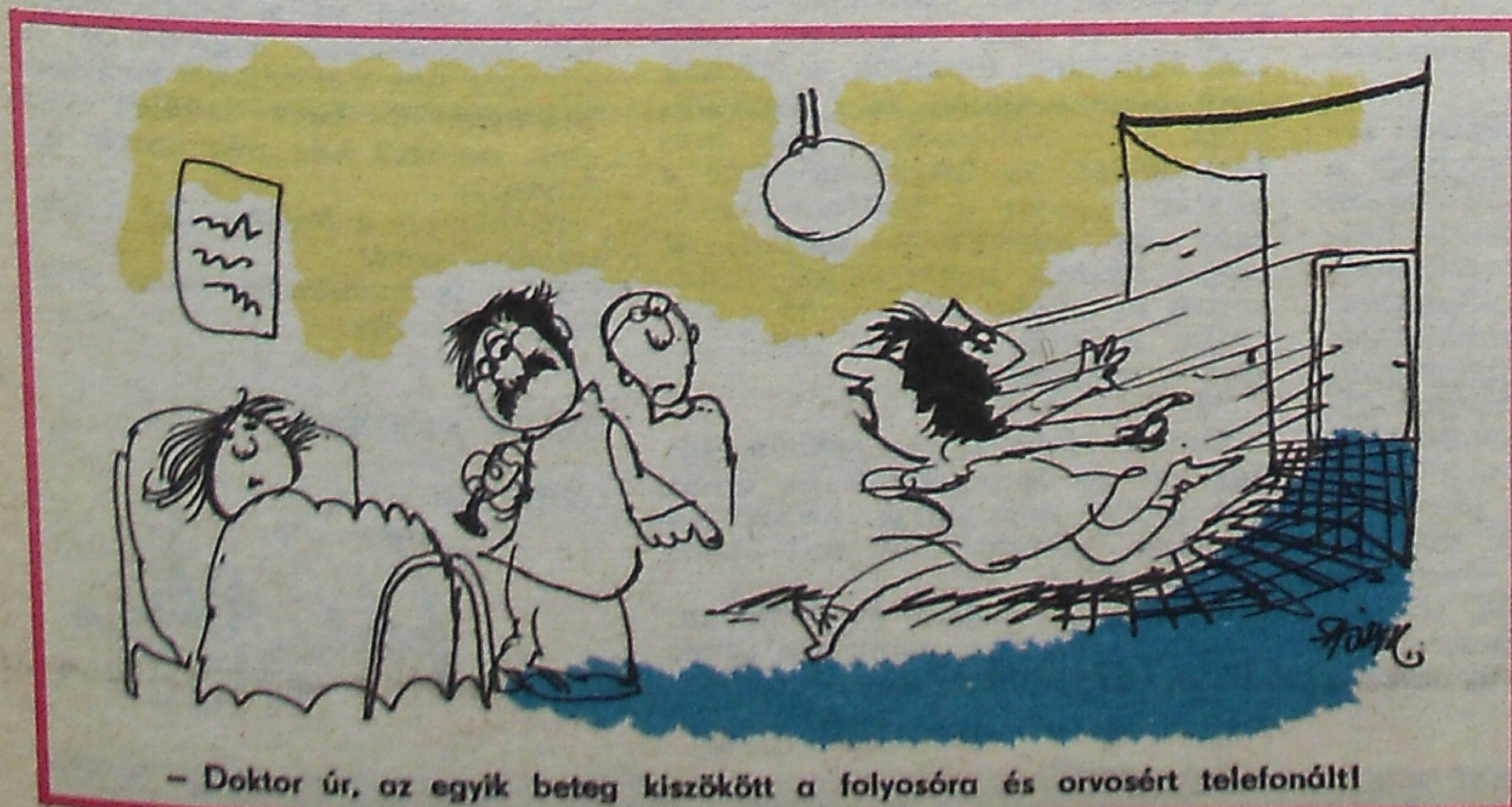
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A harmadik általánosban az utolsó padban két gyerek beszélget óra alatt. Amikor a tanító észreveszi, összeszidja őket és megparancsolja, hogy büntetésképpen százszor írják le a nevüket.

— Tanító úr kérem, ez nem igazságos — mondja sírva az egyik gyerek.

— Miért?

— Azért, mert őt Kiss Pálnak hívják, engem meg Tótkomlósfalusi Aladárnak.



– Doktor úr, az egyik beteg kiszökött a folyosóra és orvosért telefonált!

MUNKÁBAN A KRIMISZERZŐ



NAGYJAVÍTÁS



RÍMHÍREK

Nyári divatszín

Balatonnál sárga jelzés,
Országúton sárga angyal,
Felkapott szín lett a sárga,
Közlöm harsány hírharanggal.

Horgásztam a stégen ülve,
Hallal jöttem el a stégtől,
Horgásztársam meglátva ezt,
Sárga lett az irigységtől.

Cáfolat

Ifjú pár a rakpart-lépcsőn,
A lány nézi a nagy Dunát,
A fiú a lányt karolva,
Leadja a süket dumát.

Karjaiban tartja a lányt,
Mégis arról ír a sajtó,
Budapesten mostanában
Rém kevés a karbantartó.

Hidvéghy Ferenc



– Engem azért büntetnek így, mert fel mertem találni az antigravitációt...

Csak úgy firkálgatok

A SAJT SZERDÁN KILENCKOR ÉRKEZIK

Ha ezt a mondatot egy kabaréban hallom, azt hiszem, rossz vicc. De nem az. Hanem zseniális kereskedelem.

Környékünkön valaha volt két tejbolt. Az egyik már évekkel ezelőtt kimúlt, nem akadt, aki vezesse. A másik lassanként átalakult vegyesbolttá, több benne a sör, mint a tej, de legalább van. Nagyjából. Mert hol tatarozás miatt zárva, hol az egyszemélyes üzlet rokonszenves vezetőnője beteg, hol szabadságon van, vagy akármi. Most megint szabadság miatt zárva volt az üzlet, igaz, hogy helyette az amúgyis túl nagy sarki presszó-kocsma-lebuj közvetlen szomszédságában a megszüntetett fodrászüzlet helyén nyílt egy vadonatúj minisörözö. Ezzel a humánus intézkedéssel a környék minden munkakerülő, naplopó, verekedő, az utcán ötszáz forintosokban snúrozó, gagyizó egyedének módjában áll gyöngyvirágtól lombhullásig még egy helyen hozzájutni borhoz, sörhöz, pálinkához, csupán a tejtermék-beszerzéssel van egy kis baj, de minden nem lehet egyszerre, embertársaim.



No, végre, a vegyes tejboltunk újra kinyitott, a háziasszonyok és nagymamák jó lélekkel gyönyörködhettek a nyaralásból hazatért, ropogós barnára sült, csinos boltvezetőnőben. Másban nem is lehetett, mert hétfőn áru még nem volt. Ez persze érthető, mert ugye még csak ma nyílt meg az üzlet. Kedden sem volt még semmi nevezetes árucikk, de a világot is hat nap alatt teremtették. Attól viszont, hogy szerdán reggel hétkor még egy falat sajtot sem lehetett kapni a boltban, kicsit ideges lettem, mire azt a felvilágosítást kaptam, hogy ez ellen mit sem lehet tenni, mert a beütemezés szerint a sajt csak szerdán kilenckor jön.

Én tudom, hogy hülyeségeket beszélek, de az a mániám, hogy a boltvezetőnek még az elutazása előtti napon át kellett volna küldenie a megrendelést a tejvállalathoz, vajvállalathoz, túróvállalathoz, sajtvállalathoz, kiflivállalathoz, nemtudommivállalathoz, hogy ezen és ezen a napon reggel hétkor újra nyitok, akkor énnekem hat órára itt legyen ebből meg abból ennyi, meg annyi, mert jönnek a kedves vevők, munkába indulók, gyereket etetők, éhesek, szomjasak és én a vevőkért vagyok, a környék lakóiért vagyok, hogy szolgáljak és kiszolgáljak. És nekem ne a gyár írja elő, hogy kiflit csak délután háromkor küldök és ennyi helyett annyit és tejszínből a legkisebb rendelhető menyiség egy karton, és túrót csak csütörtökön szállítok, holdfénynél a keresztútra, és sajtot csak szerdán délelőtt. És micsoda dolog az, hogy az üzletnek a rendelése csak akkor érvényes, ha két nappal előre, meg három nappal előre... Ha én kereskedő volnék és délelőtt tizenegykor úgy látnám, hogy a tejföl fogytán van, akkor megkívánnám, hogy legyen az üzletben telefon, odaszólhassak a tejiparnak, hogy húsz perc múlva autón itt legyen hat pohár tejföl, vagy harminc túrórudi, vagy huszonegy zacskó kakaó.

Elvégre egy tejbolt nem vasúti pályaudvar, hogy a vevőnek kelljen megtanulnia a menetrendet, hogy délután jön a fonott kalács, kedden és pénteken a juhtúró, a sajt pedig szerdán reggel kilenckor érkezik.

Ha nem késik.

ÉJFÉLKOR INDUL ÚTJÁRA A GYÖNYÖR

Az a baj, mondta kedves ismerősöm, hogy az orvos szigorúan elrendelte, hogy Sanyinak is, nekem is le kell fogynunk, mert már fújtatunk, lihegünk, a szívünk nem bírja a hájat. És fogyókúrázunk is becsületesen, reggel üres tea, délben az üzemi kaja, de a tésztát átadom a kolléganőmnek, este egy joghurt és semmi, és mégse sikerül. Dehát persze mindennek az az oka, hogy mint a mozifilm mondja, éjfélkor indul útjára a gyönyör...

?????

Tudod, fekszünk az ágyban, sóhajtunk és forgolódunk és éjfélkor Sanyi nem bírja tovább és odasúgja, mondd, Edit, mit főzött a mama?

Csülköt — súgom én elhalóan. És akkor persze nem gyújtunk villanyt, mezítláb kisurranunk az ágyból, egyenesen a konyhába, a hűtőhöz, kirángatjuk a csülköt, vagy kolbászt, vagy hideg pörköltet, ami van, és levágunk hozzá egy nagy karéj kenyeret, a nyitott hűtőszekrény kis hangulatvilágítása mellett falunk és falunk



és húzunk rá egy üveg sört és aztán szuszogva és elégedetten visszabújunk az ágyba. És másnap reggel jön az üres tea és szenvedünk és kínlódunk és hiába minden.

FOGALMAZÁS

Hallgatom a rádióban az írószerkereskedelmi vállalat képviselőjének nyilatkozatát, hogy mi lesz és mi nem lesz a következő tanévben. Bizonygatja, hogy irkából lesz elég, radírból lesz elég, azután így folytatja:

az idén is a fejesvonalzó a neuralgikus pont.

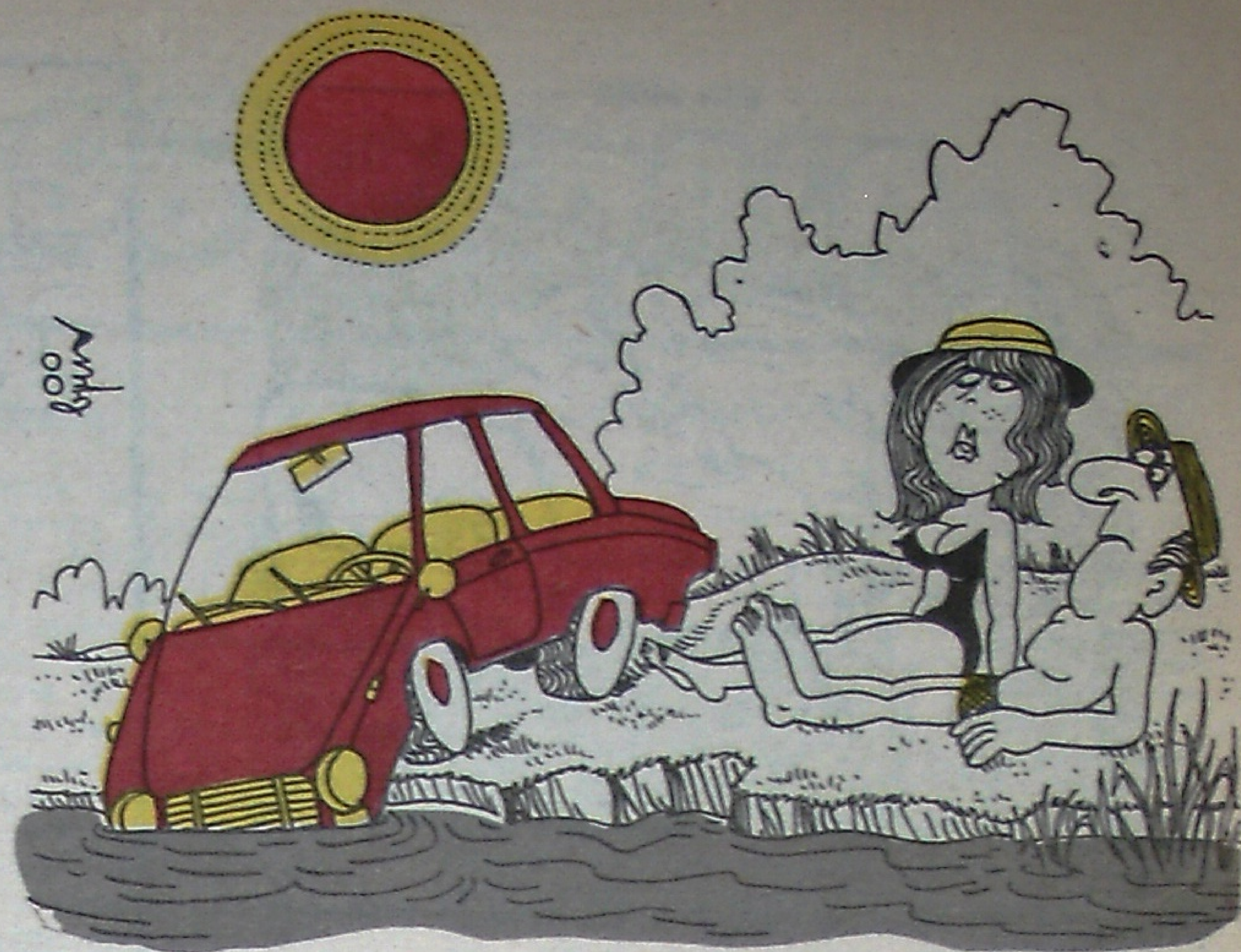
Nem is mondhatta volna szebben, kis lovag.

AZ ÉV KÉRDÉSE:

Hol van ez a nyár?

Fehér Klára





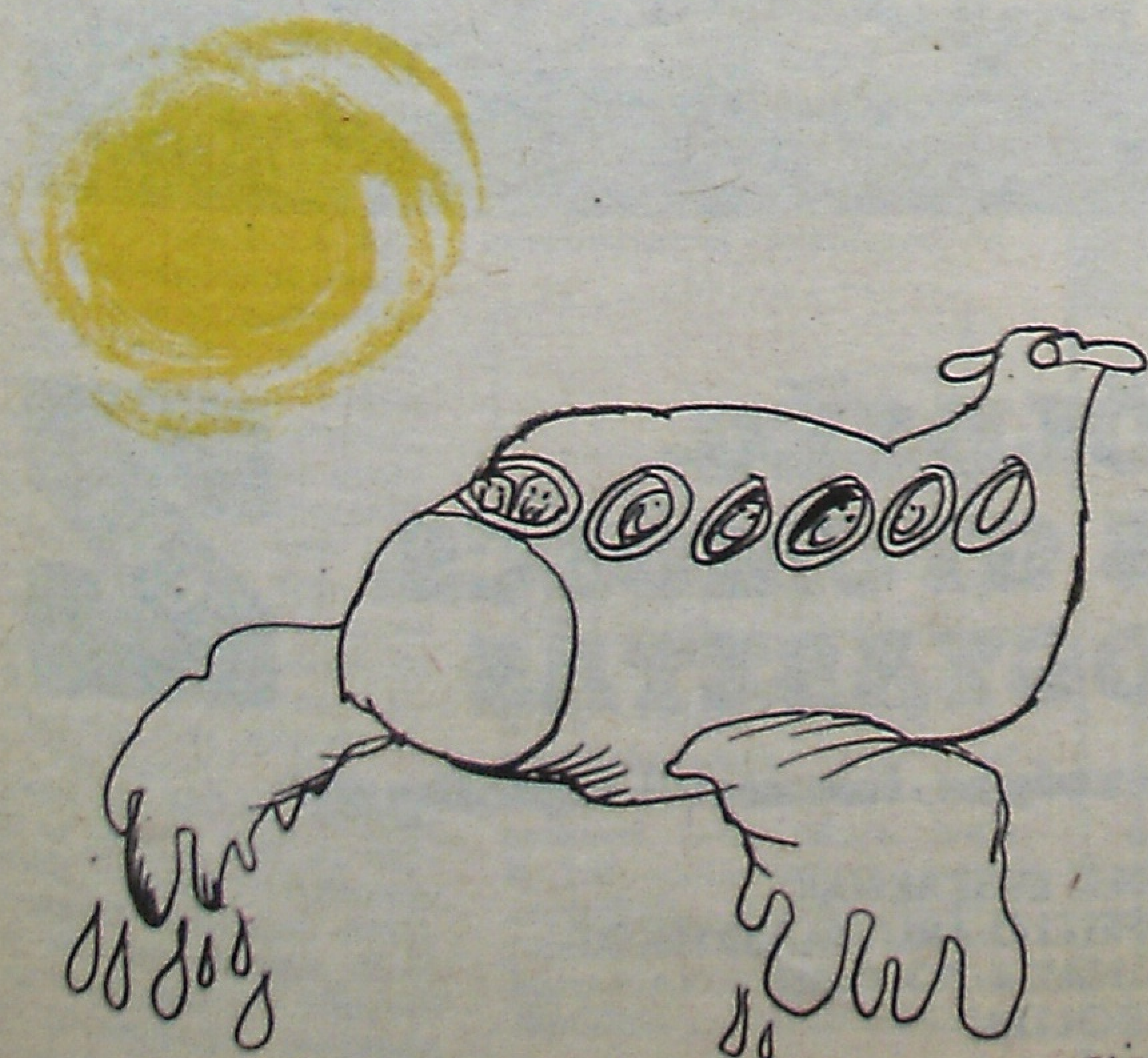
FORRÓ

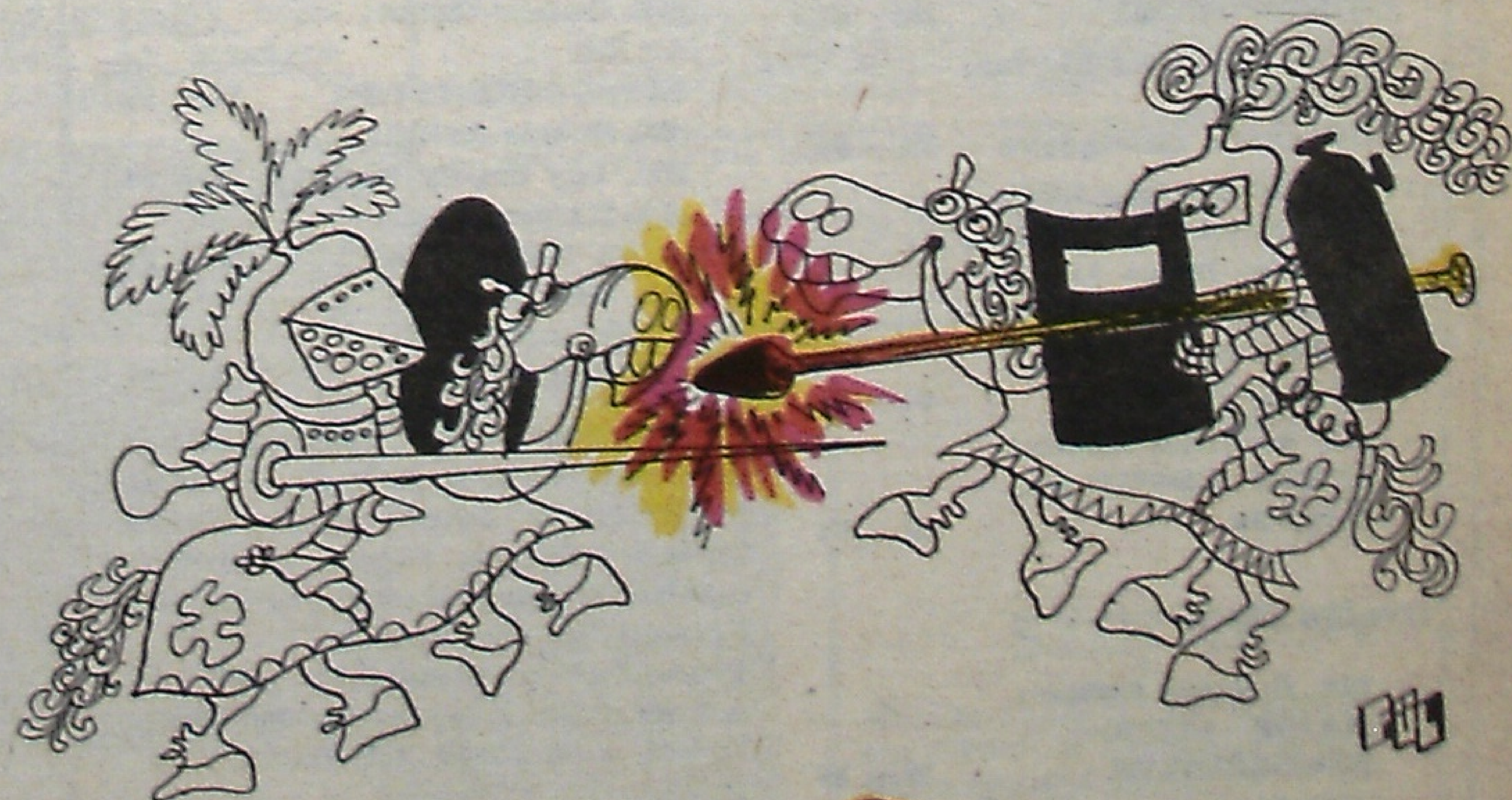
LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI,
HEGEDŰS,
DALLOS,
SAJDIK,
FÜLÖP











FORRÓ

ESTI MESE

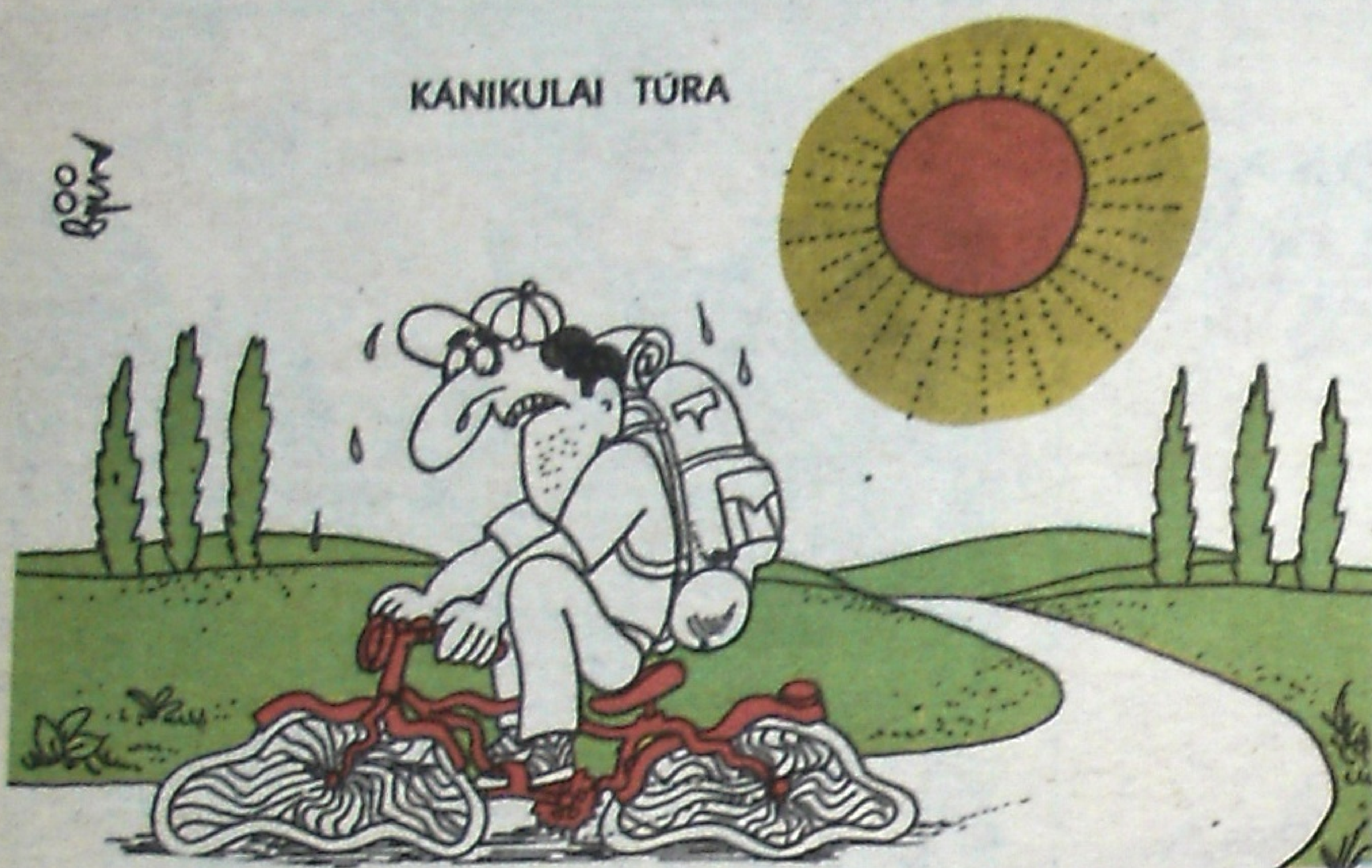


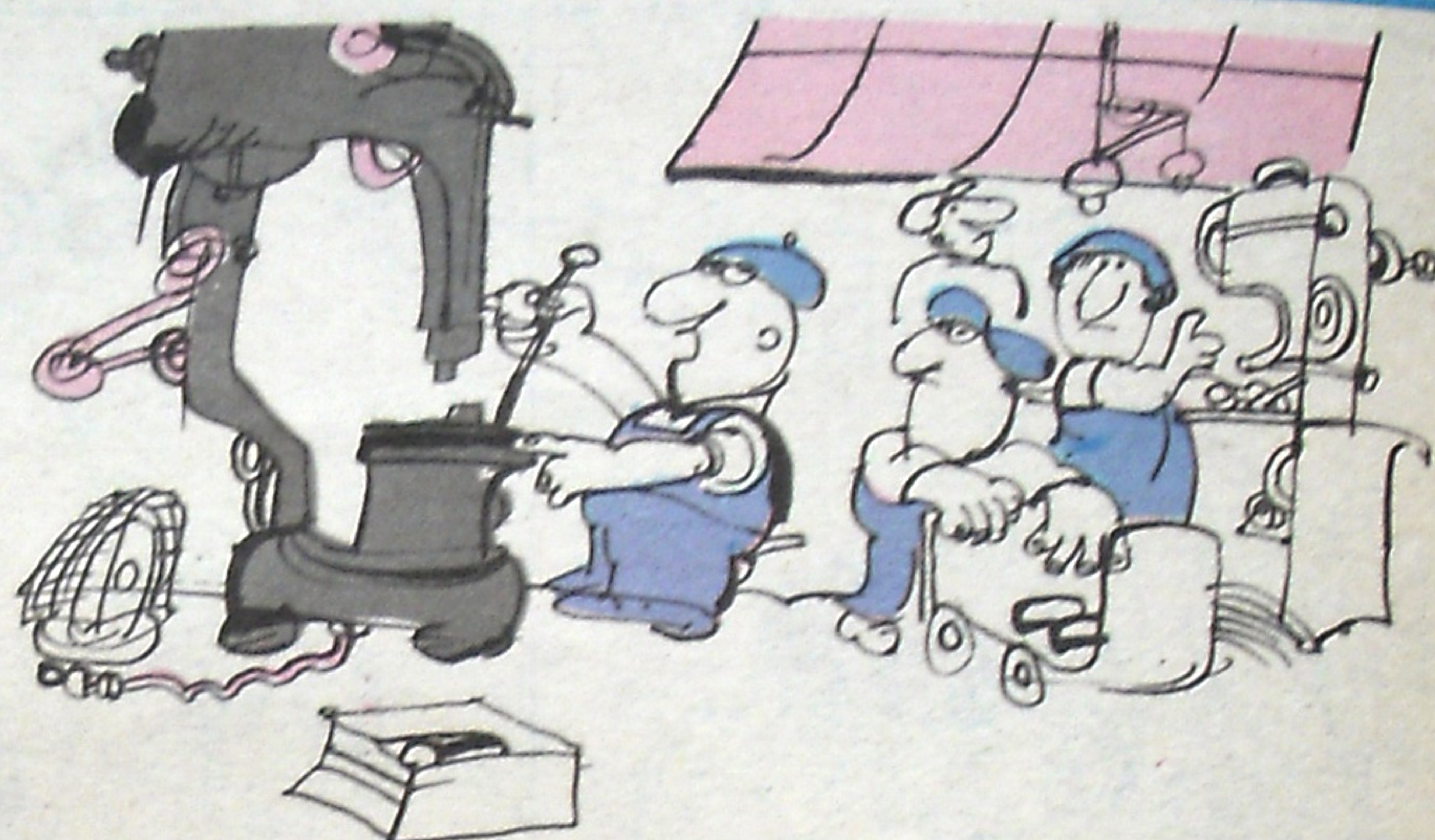
– Azután jött a Derrick felügyelő bácsi és elfogta a gyilkosokat...

ELHAMARKODOTT LÉPÉS



KÁNIKULAI TÚRA





– Ezeket a gépeket a nosztalgiahullám miatt nem dobják ki...



AZ OLVASÓ OLDALA

LEVÉL, HÁROM HIBÁVAL

Elkeseredetten indulatos levelet kaptunk egy zuglói bérház lakóitól. Nem az indulat zavaró, elkeseredésük is indokoltnak látszik, mégis három hibát találtunk a levélben. Az egyik az, hogy látszik rajta: fénymásolóval sokszorosított példány. A másik, hogy mérhetetlenül hosszú, három sűrűn gépelt oldal, bár ezen lehetne segíteni, ahogy leveleinkkel gyakran tesszük: stilizáljuk, átfogalmazzuk, megrövidítjük, a csupasz lényeget közöljük csak belőle. Hanem most jön a harmadik hiba: fent öt cím is olvasható a levélben. Azért kaptunk fénymásolatot, mert panaszukat egyidejűleg elküldték a Népszavának, a Ludas Matyinak, a Magyar Rádió Mit üzen a Rádió? rovatának, a Magyar Televízió Nyitott boríték rovatának, valamint a XIV. és XVI. ker. Ingatlankezelő Vállalatnak.

Nem azért hibáztatjuk a gondatlan és lelketlenül végzett tatarozás sújtotta lakókat, mert panaszaik címzettjei között a Ludas Matyi csupán a második helyen szerepel —, ennyire nem vagyunk hiúk. De ha egyszerre ennyi helyre fordul a panaszos, akkor érdeklődésünk megkopik, tettrekész segítő szándékunk ellankad. S anélkül, hogy összebeszéltünk volna, vagy akár csak egy telefont megeresztettünk volna a többi címzett szerkesztőséghez, majdnem bizonyosak vagyunk benne, hogy ők is hasonlóképpen vélekednek. Aligha tesznek valamit is e panaszosok ügyében, gondolván: cselekedjék a másik címzett, ha kedve tartja.

Alapvető taktikai hibát követtek el e Tábornok utcai ház lakói. Képzeljük el — hasonlatnak talán megteszi —, hogy valaki egyszerre több lánynak udvarol. Lehetséges? Lehetséges —, de csak úgy, hogy az egyik lány ne tudjon a másikról. És ha szerelmes levelet írok Jucikának, írhatok egyidejűleg Mancikának, Pirikének és Editkének is, akár ugyanazt a szöveget, ha több változatot nem találok érzelmeim hű kifejezésére —, de ne másolattal írjam, az istenért! Ne úgy, hogy Jucika tudjon a Mancikának szóló levélről és viszont. Mindegyikük higgye azt, hogy csak őt szeretjük, kizárólag neki hódolunk, egyedül hozzá írunk levelet, akkor van remény rá, hogy a hódítás sikert arat.

Ugye e hasonlatból világosan megértették, kedves Tábornok utca 20.-beli lakók, hogy mire gondolunk?

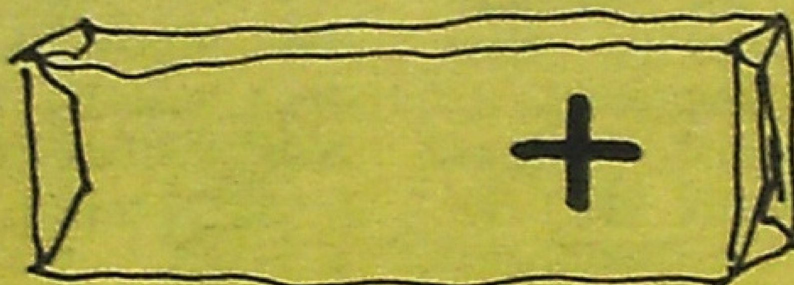
(bt)

FEDŐJELE: +

Reggel nyolckor még nem tolonganak a Corvin Áruház új, megnagyobbított delikát (élelmiszer) osztályán. Kényelmesen önkiszolgálom magamat, egyebek közt egy csomag sajtot teszek a vásárlókosaramba. Feltűnik, hogy golyóstollal írták rá: 8,30 +. De a plusz jel után semmi. Mi lehet a plusz? — töprengtem. Érdekes: a pénztárosnő sem tudta. Szerencsémre a közelben lévő szakköz megsúgta. A plusz-jel csomagolási díjat jelent, mégpedig hatvan fillért. A celofánpapír, amelybe a sajtot csomagolták, megdrágult, de a higénia megéri azt a pár fillért, győzködtek a Corvinban.

A tisztaság barátjaként is sokallom a hatvan fillért a celofánfecniért. Talán az ingerel ebben az összegben, hogy nem írják ki, hanem egy plusz jellel álcázzák, hogy rejtélyes legyen.

(f. i.)



A CÍMZETT VÁLASZOL

KUPAKTANÁCS

(Ludas, 20. sz.)

A Nescafé forgalma 1979-ben már megközelítette a 4 millió darabot, a vásárlói igény ennél nagyobb, ezért 5 millió csomagolásához szükséges üveggel, kartonnal, membránnal készültünk fel a termelésre és a Mátraplast Szövetkezettől 5 millió kupakot rendeltünk meg. Jelezték, elhasználódott szerszámaikkal ennyit nem tudnak szállítani, erre más szállítót kerestünk, annak felkészítése időbe telt, közben a korábbi szállító teljesítése is csökkent, így négy hétre kiesett a termelés, ezalatt készleteinket feléltük. Áprilistól kupakhiány miatt nem tudtunk szállítani. Az új kupakszállítóktól május 20-a körül kaptuk meg az első olyan tételt, amely használható volt, május utolsó hetében tehát megkezdtük a Nestlé kiszállítását, most már folyamatosan termelünk és szállítunk.

Zeller Zoltán
Compack Keresk. Csomagoló V.

TISZTÍTHATÓ VAGY SEM?

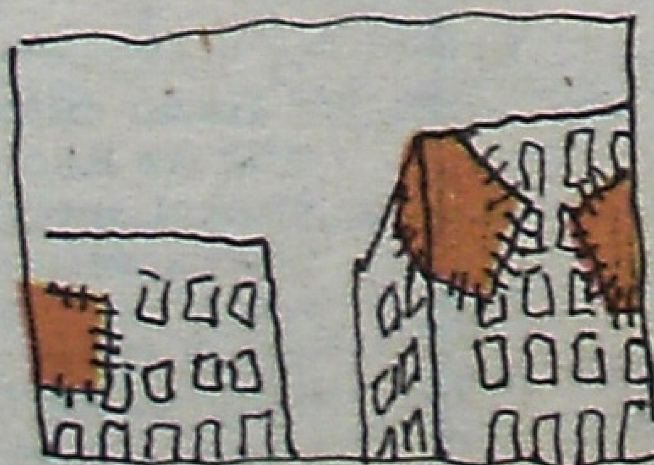
(Ludas, 22. sz.)

Vállalatunk évenként közel kétmillió felsőruházati cikket készít bel- és külföldi megrendelésre, e nagymennyiségű termelés mellett fordulhatott elő, hogy a HINDU alapanyagból készült kabátokhoz kétféle (ellentétes szövegű) kezelési útmutató került. Ezúton közöljük, hogy a HINDU összetétele: 75% gyapjú, 5% viszkóz, 20% PE és azt az eredeti ujjcédulán közöltek alapján csak vegyileg lehet tisztítani. Mulasztásunkért szíves elnézést kérünk vásárlóinktól, intézkedtünk, hogy hasonló félrevezető tájékoztatást ne közöljünk vevőinkkel.

Bánfalvi Miklós
Május 1. Ruhagyár

A MOSTOHAGYERMEK FOHÁSZA

Az Oktatásügyi és a Népművelési Minisztérium 1957-ben kötött és 1974-ig tartó házasságából két egészséges irodaház született. A házasság elején a Báthori utca 10. alatti és a házasság vége felé a Vörösmarty tér 1. alatti. A házasság felbontásakor mindkét gyermek a Kulturális Minisztériumnál maradt. Szegény anya azonban nem győzte sem pénzzel, sem idegekkel a két gyermek ellátását, gondozását. A kisebbikkel, a kis Elizélt-palotával — így becézik a család barátai — még csak-csak törődik, de a nagyobbikat bizony elhanyagolja. Ezt tanúsíthatják mindazok, akik a Báthori u. 10-ben dolgoznak és azok a bel- és külföldről szép számban megjelenő ügyfelek, akiknek ott van dolguk. Roppant elhanyagolt állapotú ez a régebbi irodaház, liftmizériájáról már kétszer glosszázott a Ludas, a folyosókon évek óta ideiglenes telefonvezetékek lógnak ki a falakból, a mellékhelyiségekben sokszor nincs világítás, a lépcsők éle lekopott, van olyan helyiség, amelynek közepén több méter hosszan öt centiméterrel besüllyedt a



padló, az étterem üvegablakai megvetemedtek és csukhatatlanok, amit az ott dolgozók egészsége szenved meg. Most, hogy a két minisztérium ismét egybekelt, talán törődni fognak — már-már mostohagyerekként kezelt — elsőszülött irodaházukkal?

Dr. Del Medico Imre
Bp. Handzsár u. 6. — 1149

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezekén a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

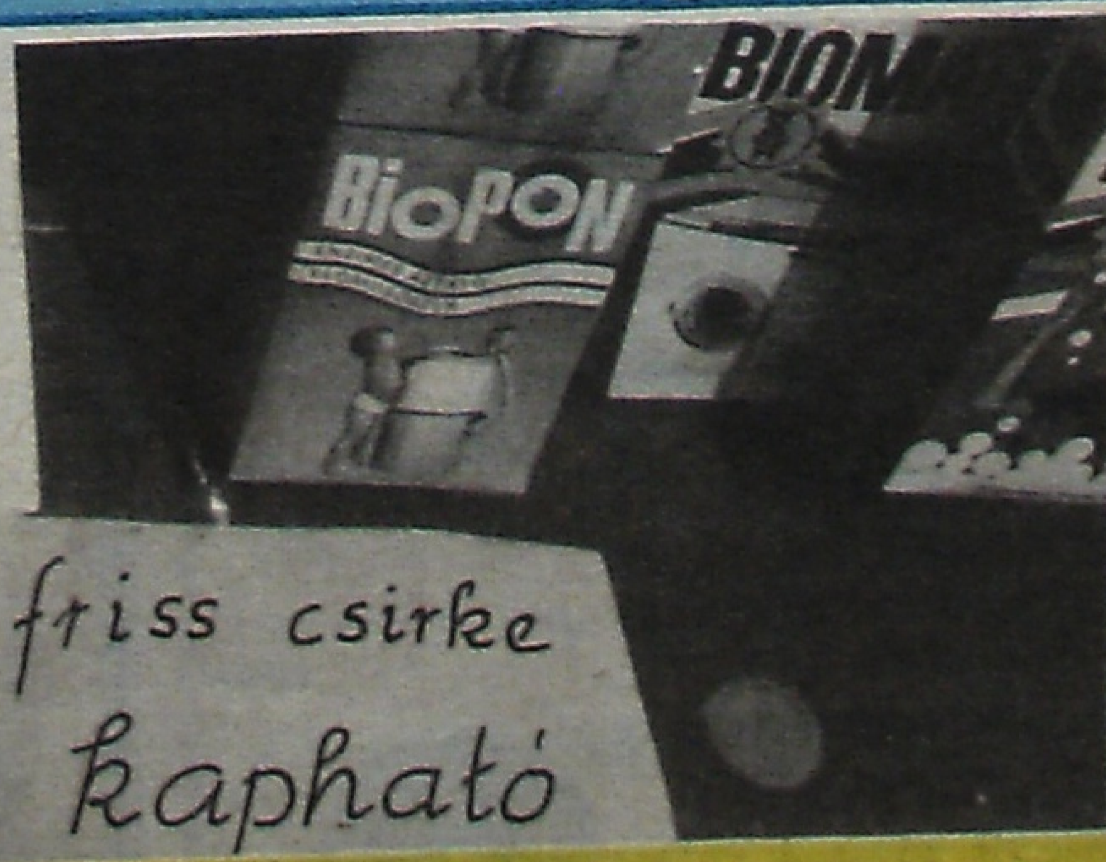
— **Kriminálstatisztika.** A bűnözési adatok szerint Borsod-Abaúj-Zemplén megye után rögtön Pest megye területén lakik a legtöbb bűnelkövető. Az elmúlt esztendőben tízezer lakosra megyénkből 74,4 százalék bűnelkövető jutott. Az országos átlag 66,9 százalék.

Világcsúcs! Hazánk lakosságának kétharmada bűnöző!?
(A Pest megyei Hírlapban találta Lázár István ráди olvasónk.)



Heves Csaba a szorító sarkában. A képen a mohácsi Róka és hajdúhadházi Bárdos látható. (G. B. felv.)

Heves Csaba a győzelem érdekében Rókává változott.
(A Keletmagyarországból ollózta Bor József kemecsei olvasónk.)



Csak ne legyen mosószer íze!
(Egy székesfehérvári üzlet kirakatában fotózta Nagy György farádi olvasónk.)

Vizen és szárazon

Minden tizenéves imád divatosan öltözni, a nyolcévestől egészen a nagymamakorúig. Az idei nyár divatslágere a tengerészstílus, fehér-piros-sötétkék színben! Vidám szín, finom is, ele-

De jó lenne még egyszer nyolcéves teenagernek lenni!
(Az „Ez a divat" című lapban fedezte fel Plagányi Sarolta budakalászi olvasónk.)

BEZZEG...

Este az üdülő társalgójában összeverődött egy kis társaság. Különböző korú, különböző érdeklődésű, sokfelől jött emberek. A nehezen indult beszélgetés miről is folyhatott? Mindennapi bosszúságainkról.

Az első téma a frizsider volt. Abból az apropóból, hogy a jólértesült asszonyka közölte: „Azért lett a vacsorához ígért fagylaltból madártej, mert a frizsiderük *állítólag* (ezt gúnyosan aláhúzta) elromlott." Az idős hölgy, aki a gúnyos hangsúlyt nem érzékelte, erre: „Nem értem, hogy egy ilyen nagy üdülőben, miért nincs egy szerelő, aki egy-kettő megjavítja azt a frizsidert?" A jópofa fiatalember csak úgy odavetette: „Egy-kettő-szerelő? Ugyan asszonyom! Minden magyar kisgéptulajdonos örül, ha három-hatra-szerelőt talál." Erre egymásra licitálva robogtak elő a frizsider-sztorik. Mindenki mondott valami nyájasat és szépet gelkáékról, mígnem az eddig csak szótlanul bólogató néni váratlanul közbevágott.

— Bezzeg a verem! — torkolta le sztentori hangon, érezhető dunántúli akcentussal a társaságot. — Annak nem romlott el a motorja. — Oldalba böki bóbiskoló párját. — Igaz-e, Lajosom?

— Hát igen, a verem, az... — dörmögi félálomban a bácsi, majd fölébredve — annak a motorja soha, hanem amikor az a nagy esőzés volt harminckilencben, akkor bedőlt a fél oldala, odalett két bödön zsírunk, három sódarunk, egy kosár tojás... De az semmi volt ahhoz, amikor negyvenhétben, azon a száraz nyáron befészkeltek a patkányok...



Csakhamar kiderült, hogy a verem sem volt tökéletes, és ha „kikezdte a rosseb", bajos volt hozzáértő embert találni, pedig akkor még meg sem született a Gelka.

A következő téma az autó volt, a lerobbant motorok, a sztrájkoló önindítók, a majdnem végzetes karambolok, a csökönyös adagolók, a beköpött dűznik, a renitens kuplungok, és természetesen az ezerszer átkozott-áldott szerelők, államiak és maszekok vegyesen.

Éppen a különböző kenéseken (alváz, művezető, stb.) vitatkoztak, amikor közbedörgött a dunántúli néni.

— Bezzeg a Pejkó! — sóhajtott orkánszerű nosztalgiával. — Annál nem létezett ilyen bibé, annak csak annyit kellett **mondani, hogy gyiaé, és indult.** Télen, nyáron, hóban, sárban... Igaz-e, Lajosom?

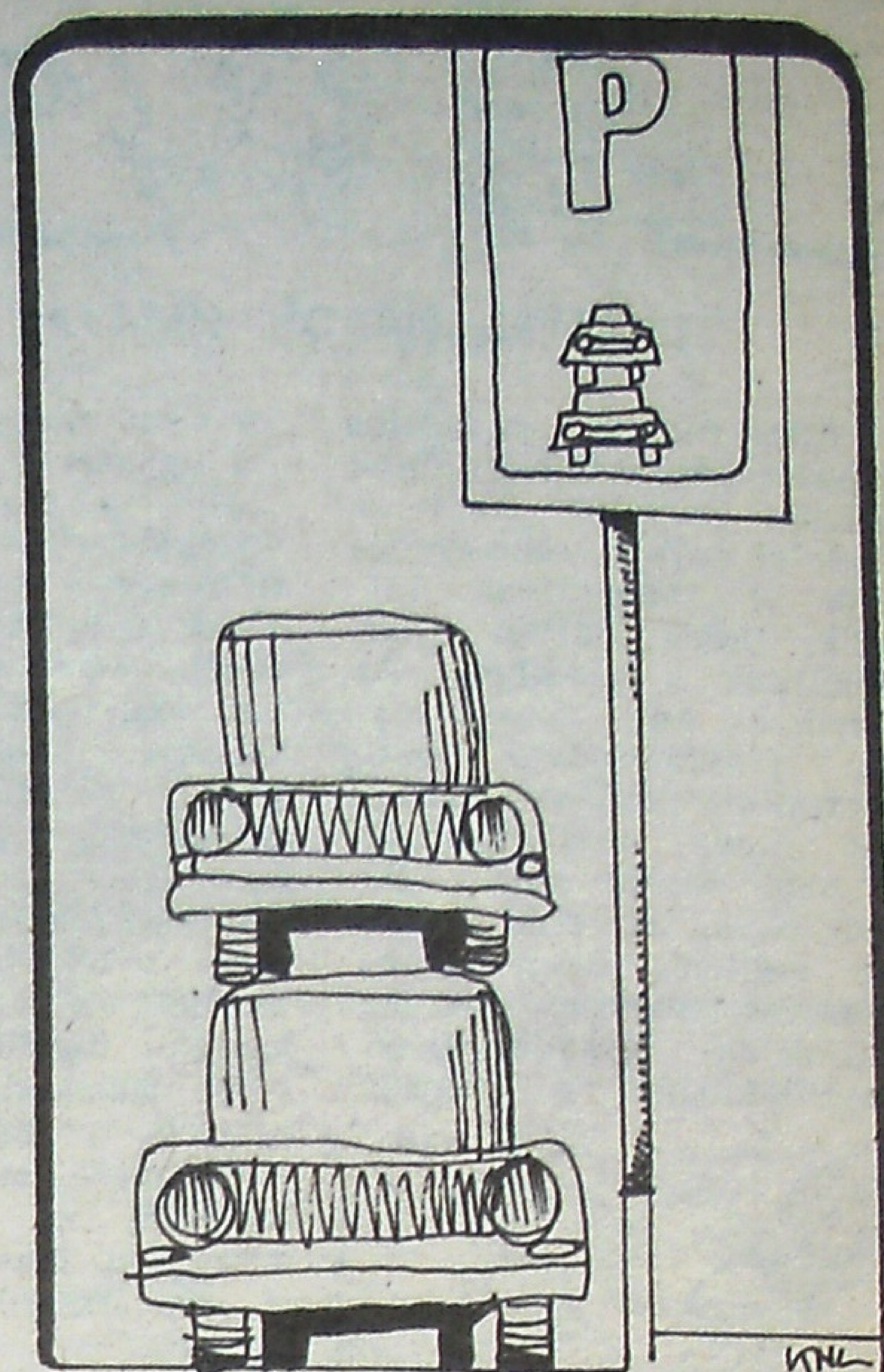
— Az, biz'a, az volt a ló — emlékezett a múltba révedve a bácsi is —, de egyszer, mert az a bitang kovács rosszul verte rá a patkót, én meg azt hittem, hogy csak kényeskedik, hát noszogattam, szó mi szó, megbokrosodott, és úgy berántott az árokba, hogy kezem-lábam tört.

Ezután még megtudta a társaság, hogy a gázkonvektornál bezzeg többet ért a búbos kemence, de ha rosszul tapasztották ki, csak zabálta a fát, de meleget nem adott. A fürdőkádnál is *bezzeg* többre értékelte a néni a dézsát, habár — a bácsi emlékezete szerint — kétszer is lepattant mártózkodásuk közben az abroncs róla, és akkor árvíz volt a konyhában.

Telt-múlt az idő, kezdtek kifogyni a témákból, de még húzták-vonták. Az idősebb korosztály már laposakat pislogott, a dunántúli néni is mintha álmából szólt volna hozzá a zacskós tejhez, hogy *bezzeg* amit ő frissen fejt reggelente... Evvel már aludt is, mint a tej, és nem hallotta férjének megjegyzését, miszerint a tehén sem fenékig tejfel.

Sólyom László

JAVASLAT



HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A fogorvos rászól a páciensére:

— Nem kell ilyen nagyra tátani a száját.

— De hát maga mondta, hogy beletesz egy tükröt, meg valami műszert is.

— Igen, de én kívül maradok!

ZSÖLLYE

Az „Egervári Esték" keretében Lorca: Csodálatos vargáné című darabjával Zala megyében vendégszerepelt Venczel Vera és Dunai Tamás. Mikor Zalaszentgrótra utaztak, az országút mellett megpillantottak egy kutat. Dunai leállította a kocsit.

— Nem bírom tovább ezt a meleget. Iszom egy kis vizet.

Venczel Vera kissé bizalmatlanul nézte az ütött-kopott kutat. — Ne igyál ebből, Tamás! Szerintem ezt a kutat már nem is használják, baktériumok lehetnek benne!

A beszélgetést végighallgatta egy kisfiú, aki nem messze a kúttól a fűben ült és a kutyájával játszadozott. Egyszerre csak megszólalt: — Nincs ebben semmiféle baktérium kérem, mert ez olyan víz, hogy már régen minden elpusztult benne!

A megnyugtató kijelentésre a művészek szélsebesen visszaszálltak a kocsiba és víz helyett tovább nyelték az út porát.

* * *

Hazai filmszínházaink nagy sikerrel vetítik az Annie Hall című amerikai filmvígjátékot, melyben Woody Allen partnereként egycsapásra a világ moziközönségének kedvence lett, a nemcsak szép, de kitűnően játszó fiatal színésznő, Diane Keaton. Néhány héttel ezelőtt az egyik tévéállomás hosszú interjút készített vele Los Angelesben. A riporter, az ismert komikus, Jerry Lewis így kezdte a beszélgetést:

— Mit szeretsz legjobban?

— Önmagamat!

— Mit szeretsz legkevésbé?

— A ruhát! Ha csak lehet, meztelenül járok. Otthon, a strandon. Lelkes híve és terjesztője vagyok a nudista mozgalomnak!

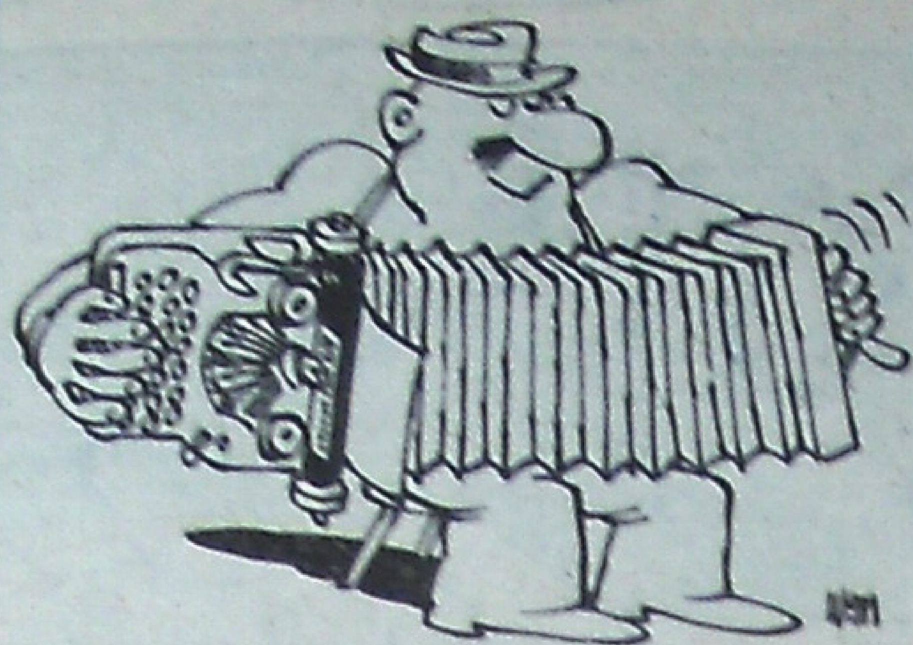
— Hogy lettél nudista?

— Sehogy! Én nem lettem nudista. Én nudistának születtem!

Rátonyi Róbert

IMPORT HUMOR

Mesék az írógépről













PESTI GYEREK FALUN

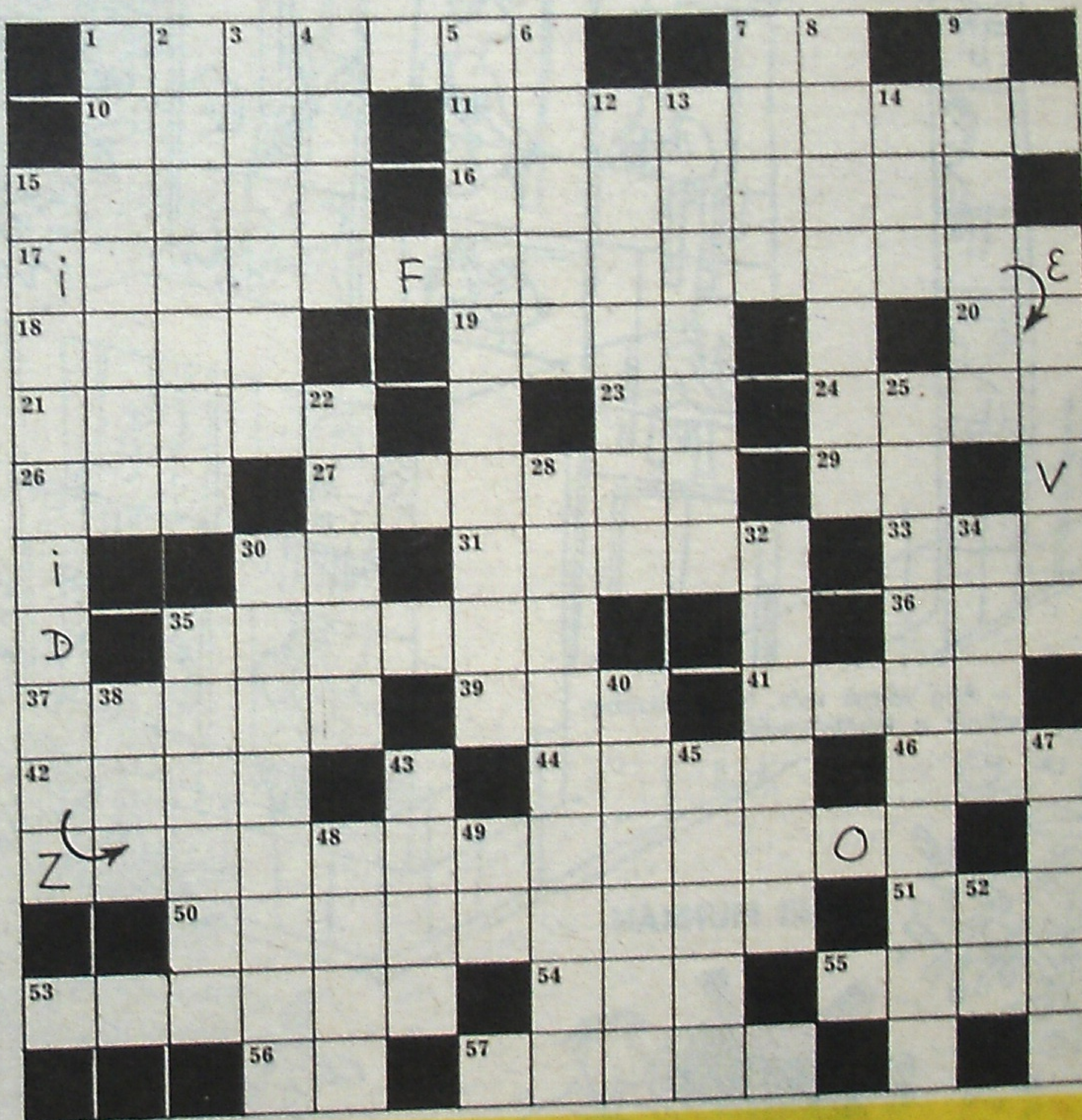
Vidéki úttörőtáborba kerül a 10 éves Palika s egy kirándulás során — életében először — egy műemlék-szélmalmot pillant meg. — Vízszintes 17 — függőleges 15 — jegyzi meg csodálkozva. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 4-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Európai nép
7. Zenei hang
10. Egyik megyénk
11. Akitől sokan félnek (egy orosz cár „melléknevе" volt)
15. A francia forradalom egyik nagy alakja volt
16. Olasz férfinév (Savonarola keresztneve)
18. Színvonal
19. Kávé üledéke
20. Mennybolt
21. A viszály mitológiai istennője
23. A kalcium jele
24. Egyik legfontosabb szervünk
26. Méhek otthona
27. Rendelésre dolgozó női szabászat
29. Életben van
30. Háziállat
31. Égési termék
33. Ö. D. A.
35. Bölcs királyunk volt
36. Vaspálya
37. Ezen a helyen
39. Azonos betűk
41. Hozzáfog valamihez
42. Női név
44. Budapesti szálloda
46. Halfajta
50. Elfogultságból eredő vélemény
51. Becézett Ágnes
53. Tétlenül ődöng
54. Első táplálékunk
55. Eszméletét veszti
56. Személyes névmás
57. Például: egy sakkjátszma

FÜGGŐLEGES

1. Irodalmi műfaj
2. Háztartási eszköz
3. Férfinév
4. Nyugati szövetség betűjele
5. Büntetendő cselekmény
6. Török-arab női név
7. Szép szál legény jelzője
8. A francia forradalom hármas jelszavának egyike (magyarul: egyenlőség)
9. Visszavonuló sereget biztosító egység
12. Dacoskodik, duzzog
13. Történelmi táj Olaszországban (fővárosa: Firenze)
14. Mutatószó
22. Fejedelem. Árpád fia
25. A bérharc egyik speciális formája
28. Hórihorgas férfi
30. Sérülések orvosi leírása (hivatalos célból)
32. Könnyűvérű hölgy
34. Karthagó alapítója
35. Csónakkal nyílt vízre megy
38. Magyar Tudományos Akadémia
40. Szovjet sakk-nagymester (vagy: amit néha a biliárdgolyó kap)
43. 17 óráig
45. A tetejébe hullajt
47. Őszinte, szépítés nélküli
48. Növekedni
49. Igeképző
52. A gumi fele



IGÉNYES ÚJONC

című rejtvényünk megfejtése:

— Mert megszoktam, hogy éjszaka nyitott ablaknál alszom.

200—200 forintot nyert:

Kudelka Éva, Örményes, Középdűlő 29. 5222

Pétervárу Gyula, Szomód, Tatai u. 30. 2896

Kuba Ákos, Szeged, Egressy Béni u. 22. 6726

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest, V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-31 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

Lehoczki István:

BALATON

KÁNIKULA

ELLENŐRZÉS

– Hogy itt nincs rend? Külön ebben az üvegben tartjuk a szalmonellákat!

ÜDÜLŐHÁZ

– Alig vártuk már, hogy kiszabaduljunk a lakótelepről!

TERMÉSZET VÉDELMI TERÜLET

KIRÁNDULÓK

FOLKLÓR-PROGRAM



NYÁRI MUNKÁN

– Ezt hoztam kismenüben, tanár úr, tudom milyenek a pedagógusfizetések!